

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

ANUL XXVIII Nr. 4508 | Sîmbătă 25 aprilie 1959 | 6 PAGINI — 30 BANI

INCINȘTEAZILE DE 1 MAI

Angajamente îndeplinite

LA UZINELE „OTEJUL ROȘU”

TIMIȘOARA (coresp. „Scînteii”). — Muncitorii și tehnicienii uzinelor „Otelul roșu” raportează că și-au îndeplinit cu succes angajamentul luat în cinstea zilei de 1 Mai, elaborînd peste sarcina de plan 3645 tone oțel, adică cu 145 tone în plus față de angajament. Totodată, oțelarii au obținut economii suplimentare la prețul de cost în valoare de 262.000 lei.

LA „ELECTROPUTERE”-CRAIOVA

CRAIOVA (coresp. „Scînteii”). Colectivul uzinei „Electroputere”-Craiova, desfășurînd larg întrecerea socialistă, și-a realizat încă de pe acum multe din angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Realizări frumoase au fost obținute la economisirea materialelor. În angajament se prevedea ca în luna martie și aprilie să se obțină economii peste plan în valoare de 205.000 lei și s-au realizat 433.000 lei. Așa cum s-a angajat, colectivul sectorului transformatori a realizat doi transformatori și termină un al treilea din materialele economisite.

LA UZINELE TEXTILE-BOTOȘANI

Textilistele de la Uzinele textile din Botoșani, care au produs peste plan de la începutul anului peste 13.500 m-p. țesături și 13.000 kilograme fire, și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea marii sărbători. Prin reducerea cu 1,9 la sută a consumului specific de materie primă, ele au economisit o cantitate de bumbac puf din care se pot produce peste 90.000 m-p. țesături. Fruntași în întrecere sînt tinerel muncitoare din brigăzile conduse de Maria Păduraru, Aspazia Alexuc și Maria Ciucei.

LA FABRICA DE CIMENT DIN BICAZ

Colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de la fabrica de ciment „Congresul al XIX-lea” din Bicaz întimpina ziua de 1 Mai cu planul pe luna aprilie îndeplinit cu o săptămîină înainte de termen. De la începutul anului și pînă acum, colectivul acestei fabrici a dat în plus 12.180 tone ciment și 11.117 tone clincher. Această realizare se datorește unei mai bune organizări a procesului de producție, a aprovizionării la timp cu materii prime și a folosirii din plin a capacității cupatoarelor.

(Agerpres)

2.019.000 cărămizi și țigle peste plan

T.G. MUREȘ (coresp. „Scînteii”). — La fabrica de cărămizi și țigle Mureșeni domnește în aceste zile un mare avînt în muncă. Muncitorii și tehnicienii de aici se străduiesc în întrecere să sporească continuu producția, să livreze șantiierelor de construcții mai multe cărămizi și țigle. Pînă la data de 15 aprilie ei au realizat peste plan 1.475.000 cărămizi și 544.000 țigle.

Muncitorii unităților și brigăzilor fabricii își îndeplinesc cu cinste angajamentele luate în întimpinarea zilei de 1 Mai. Brigada condusă de Bercea Iános, de la unitatea nr. 1, a realizat sarcinile de producție pînă la data de 15 aprilie în proporție de 129 la sută, iar brigada condusă de Dörgös János, de la unitatea nr. 2 — în proporție de 127 la sută, dînd țigle și cărămizi de calitate bună.

OȚELARI FRUNTAȘI

Comunistul Alexandru Nojogan și Dumitru Brujan sînt prim-topitorii la oțelăria Martin nr. 1 de la combinatul siderurgic din Hunedoara. Echipele lor au dat, în cinstea zilei de 1 Mai, 1.066 tone oțel peste plan. (Foto Gh. Vințilă)

Un bilanț rodnic al muncii siderurgistilor

Se știe că, răspunzînd cu entuziasm chemării patriotice a hunedorenilor, siderurgistii din întreaga țară desăvîșeau acum o pasionantă întrecere pentru sporirea producției de metal, pentru îndeplinirea și depășirea sarcinii puse de plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, de a se realiza în acest an o producție de 1.300.000 tone oțel.

Pentru a cunoaște rezultatele obținute în primul trimestru de colectivele întreprinderilor din industria siderurgică, în întrecerea pentru sporirea producției de metal, un redactor al ziarului nostru a avut, zilele acestea, o convorbire cu tov. ing. Mircea Cristian, director la Direcția generală a metalurgiei ferose din Ministerul Industriei Grele.

— Care este bilanțul realizărilor obținute de siderurgistii în primele trei luni ale acestui an?

— Succesele obținute de siderurgistii în primul trimestru constituie o mîndrie a întregului popor muncitor. Este concludent cred să arăt că, în această perioadă, deși sarcinile de producție au fost mult mărite în comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut, siderurgistii au dat în seamă o cantitate de fontă și laminat peste plan. Astfel, muncitorii și tehnicienii de la combinatul metalurgic Reșița au produs peste plan în această perioadă mai bine de 14.000 tone oțel, cei de la Hunedoara — peste 11.500 tone, cei de la laminorul din Brăila mai bine de 1.500 tone laminat fine, iar cei de la fabrica de țevi din Roman peste 7000 tone țevi petrolifere.

Realizări de seamă au obținut și colectivele colective de întreprinderi siderurgice. Aceste realizări au făcut posibil ca pe întreaga direcție generală, să fie produse peste plan: 1728 tone fontă, 29.727 tone oțel Martin, 3.170 tone oțel electric, 12.385 tone laminat finit pline, 8192 tone țevi de oțel, 19.635 tone semifabricate (tagle și blumuri pentru relaminare) etc. Cu metalul produs peste plan, se vor putea realiza mai multe mașini și utilaje necesare în țara noastră și tehnica nouă a industriei, agriculturii și transporturilor vor putea fi produse mai multe bunuri metalice de larg consum.

Siderurgistii și-au mai propus ca un obiectiv important în întrecere să reducă și prețul de cost — considerînd aceasta ca o sarcină economică centrală. După datele preliminare, rezultă că în această perioadă prețul de cost a fost redus cu 10 la sută

față de sarcina planificată. Realizări importante în această direcție au obținut oțelarii de la Reșița, colectivul uzinelor „Oțelul Roșu”, al fabricii de țevi din Roman s.a.

Luptînd pentru sporirea producției de metal și pentru reducerea prețului de cost al acestuia, siderurgistii patriei răspund concret, prin fapte, sarcinii puse de partid în fața întregului nostru popor, de a desfășura într-un ritm intens opera de industrializare socialistă a țării — baza înfloririi și dezvoltării întregii economii naționale, a ridicării nivelului de trai al poporului.

— Ce a stat la baza obținerii acestor succese?

— În primul rînd, munca entuziastă și plină de abnegație a siderurgistilor. Sub îndrumarea de zi cu zi a organizațiilor de partid și a organelor sindicale, muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderile siderurgice au luptat în întrecere să-și îndeplinească cu cinste angajamentele pe care și le-au luat.

Caracteristic acestei întreceri e faptul că siderurgistii și-au propus să folosească la un nivel superior agregatele noi, moderne, construite în anul puterii populare, să obțină în condiții de utilizare mai înalte la toate agregatele siderurgice. Și faptele arată că acest lucru este pe deplin posibil. De pildă, oțelarii Hunedorei au realizat la ambele oțelării un indice mediu de utilizare cu 9,5 la sută mai mare decît cel planificat. Muncitorii și tehnicienii de la oțelăria Reșița, care au avut — ce-i drept — un indice de utilizare planificat mai mic decît celelalte

(Continuare în pag. II-a, col. 2-3)

IN OPT REGIUNI

S. M. T.-urile și-au îndeplinit planul

Mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare au efectuat în ultima decadă un volum de lucrări echivalent cu un șef din întreg planul campaniei agricole de primăvară. În acest fel, în întreaga țară mecanizatorii au executat circa 93 la sută din lucrările prevăzute în actuala campanie. Stațiunile de mașini și tractoare din regiunile Craiova, Iași, Suceava, Bacău, Baia Mare, Ploiești, Timișoara și Hunedoara au realizat înainte de termen planul de lucrări.

INIȚIATIVE ȘI REALIZĂRI ALE TINERETULUI

3.700 tineri inovatori

Inițiativa tineretului de la fabrica „Encsel Mauriciu” din T. Mureș privind dezvoltarea mișcării inovatorilor în rîndurile tineretului se aplică la întreprinderi din țară. Azi, inițiativa se aplică în circa 650 întreprinderi, printre care uzinele „23 August” din Capitală, Combinatul siderurgic de la Hunedoara etc. În rîndurile tineretului există acum 3.700 inovatori. Ei au realizat în acest an diferite inovații care, aplicate în producție, au adus țării economii în valoare totală de peste 10.000.000 lei.

Prin muncă patriotică

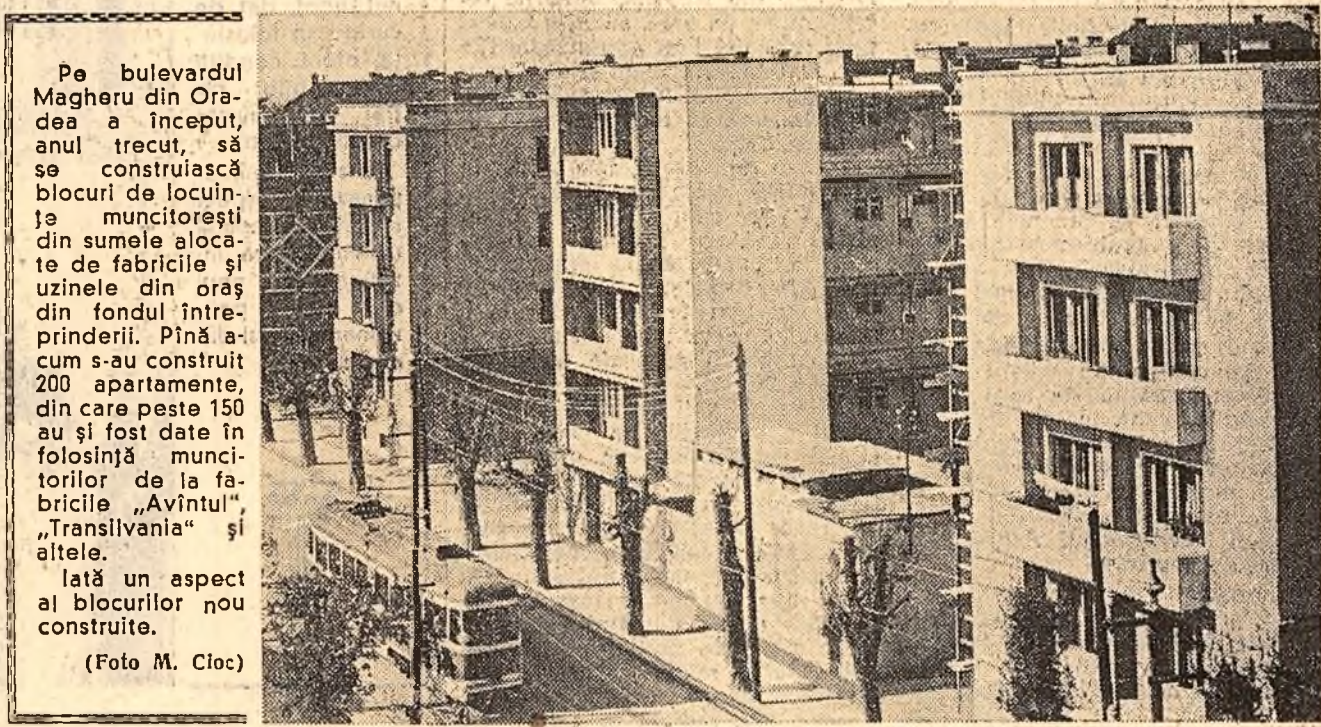
Numărul brigăzilor U.T.M. de muncă patriotică a ajuns în luna aprilie la 17.000, cuprinzînd 575.000 tineri. Aceste brigăzi au efectuat în anul în curs aproape patru milioane de ore de muncă voluntară. Astfel, ele au făcut lucrări la împăduriri pe 1.400 ha. și de îngrijire a arborilor pe 1.700 ha. De asemenea, brigăzile au executat lucrări de hidroameliorații care feresc de inundații 7.325 ha., au executat diverse lucrări la Onești și pe alte șantiere de construcții etc.

Dezvoltarea unor stațiuni de pe litoral

Institutul de proiectare și sistematizare a orașelor, din cadrul Departamentului de arhitectură și urbanism, a întocmit un plan care prevede ca stațiunile balneare Eforie, Techirghiol și Vasile Roaită de pe litoralul Mării Negre să formeze, în viitor, un singur complex de cură și odihnă, grupat în jurul lacului Techirghiol.

Istmul dintre Eforie și Vasile Roaită va fi amenajat ca o rezervă de plajă pentru cele două stațiuni; o primă parte a acestei plaje, în apropierea stațiunii Eforie, urmează să fie dată în folosință încă în acest an. Într-o Eforie și Techirghiol se va crea o zonă sanatorială, care va avea avantajul unei insoriri optime și al unei frumoase priveliști spre lac. Zona sanatorială va fi înglobată într-un imens parc amenajat în apropierea lacului. La Vasile Roaită urmează a se dezvolta zona sanatorială prin construirea, într-o primă etapă, a unui mare ansamblu de odihnă pe litoral. În ce privește Techirghiolul, plaja lacului va fi lărgită; de asemenea se va construi aici un stabiliment modern de băi.

În toate cele trei localități vor continua lucrările de plantare a unor zone de protecție, de introducere a iluminatului fluorescent etc.

Pe bulevardul Magheru din Oradea a început, anul trecut, să se construiască blocuri de locuințe muncitorești din sumele alocate de fabricile și uzinele din oraș din fondul întreprinderii. Pînă acum s-au construit 200 apartamente, din care peste 150 au și fost date în folosință muncitorilor de la fabricile „Avîntul”, „Transilvania” și altele. Iată un aspect al blocurilor nou construite. (Foto M. Cloc)

Primirea ministrului Marii Britanii de către președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, Chivu Stoica

Vineri 24 aprilie 1959, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, Chivu Stoica, a primit în audiență pe noul ministru al Marii Britanii la București, Robert D. J. Scott Fox. (Agerpres)

Plecarea la Varșovia a tov. Avram Bunaciu

În seara zilei de 24 aprilie tov. Avram Bunaciu, ministru Afacerilor Externe al R. P. Romine, a plecat la Varșovia, pentru a participa la Conferința ministrilor Afacerilor Externe ai țărilor participante la Tratatul de la Varșovia și al Republicii Populare Chineze.

Ministrul Afacerilor Externe al R. P. Romine este însoțit de Al. Lăzăreanu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, și de experții Ștefan Voitec și Alexandru Birădeanu, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, D. Simulescu, M. Suder, M. Popescu, ministri, A. Mălăeșanu, Vasile Dumitrescu, C. Prisnea, adjunctii la ministrul Afacerilor Externe, Dionisie Ionescu, șeful Cerecomialului de Stat, Eduard Mezinescu, secretar general la Ministerul Afacerilor Externe, și funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe. Au fost prezenți Janusz Zambrowicz, ambasadorul R. P. Polone la București, și membri ai ambasadei. (Agerpres)

TELEGRAMĂ

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

Tovarășului CHIUU STOICA

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

BUCUREȘTI

Vă mulțumim din toată inima pentru căldurosul salută frățesc și urările de bine adresate cu prilejul marii sărbători naționale a poporului ungar — cea de-a 14-a aniversare a eliberării patriei noastre.

Poporul nostru nu va uita niciodată că pentru libertatea sa și-au vărsat sîngele, alături de viteza Armată Sovietică, și eroicii fii ai poporului frate român și acordă o înaltă prețuire prieteniei și colaborării frățesti dintre popoarele ungar și român. Sîntem convinși că relațiile frățesti multilaterale statornicite între țările noastre se vor întări și în viitor, contribuind la consolidarea lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, precum și la înflăcătură țelului nostru comun — victoria definitivă a socialismului.

JANOS KADAR Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar
Dr. FERENC MUNNICH Președintele Guvernului Revoluționar-Muncitoresc-Tărănesc Ungar
ISTVAN DOBI Președintele Consiliului Prezidențial al Republicii Populare Ungare

Colaborare frățescă la Institutul de la Dubna

Interviul acordat de prof. D. Blohințev

Profesorul Dmitri Blohințev, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Institutului unificat de cercetări nucleare de la Dubna, a acordat un interviu unor redactori ai Agenției Romine de Presă „Agerpres” și Radio-difuziunii și Televiziunii.

INTREBARE: Care sînt principalele realizări obținute la Institutul unificat de cercetări nucleare de la Dubna?

RASPUNS: După părerea mea, la Institutul unificat de cercetări nucleare de la Dubna, care în prezent este institutul comun al țărilor socialiste, cea mai importantă realizare o constituie punerea în funcțiune a sincrofototronului. Acest accelerator funcționează din primăvara anului 1957, dar abia spre sfîrșitul anului trecut, după soluționarea unor probleme extrem de dificile, s-a reușit să se atingă intensitatea maximă.

În prezent acceleratorul nostru constituie un record în domeniul acceleratoarelor deoarece cei existenți în alte țări au o energie mai mică decît sincrofototronul de la Dubna. Trebuie spus că în prezent noi desfășurăm experimente pe scară largă cu acest accelerator. Sarcina noastră

primordială constă în însușirea tehnicilor experimentale utilizate la această instalație. Este de remarcă că la această acțiune participă nu numai fizicienii din Uniunea Sovietică ci și fizicienii din numeroase țări, printre care și din România. Fiește în momentul de față ar fi foarte greu să se spună care vor fi rezultatele, pentru că cercetătorii noștri nu sînt decît în faza inițială a activității lor, dar posedăm deja mii de clișee cu reacții nucleare obținute la acest accelerator. Pe aceste clișee avem înregistrări anti-protonii sau cum îi numim noi anti-protonii „noștri”, ai Dubnei; avem de asemenea particulele noastre lambda, etc. Probabil, principala problemă pe care o vom studia este aceea a proprietăților anti-materiei etc.

A vorbi însă în prezent despre aplicarea practică a acestor probleme ar fi prematur, întrucît deocamdată nu sînt studiate decît principiile cele mai generale și, probabil, vor trece încă mulți ani pînă cînd fizica particulelor elementare va căpăta aplicabilitate atît de largă, ca acestea pe care le are în prezent energia nucleară.

Profesorul D. Blohințev a arătat în continuare că la Institutul din Dubna lucrează 150 de colaboratori științifici veniți din străinătate.

Printre ei se numără 25 de fizicieni romîni și mulți dintre ei au devenit, ca să spun așa, colaboratori permanenți ai Institutului de la Dubna. Fizicienii romîni lucrează în multe sectoare. În primul rînd au dori să amintesc de grupul prof. Tudor Tănăsescu, care conduce în prezent elaborarea unor noi metode de observare a radiațiilor cu ajutorul ecranelor de scintilație. Apoi, la noi lucrează cu mult succes tinerii fizicieni romîni Marius Pătrașcu și Alexandru Mihul. Ei studiază interacțiunea mezonilor miu cu nucleele. Ei au obținut rezultate extrem de interesante în ce privește fisionura nucleelor grele prin mezonii miu negativi. Lucrările respective au fost publicate. La Dubna lucrează și teoreticienii romîni, ca de pildă tînărul fizician Sorin Ciulli, autor a numeroase lucrări. A lucrat la noi și acum s-a în-

*) N.R. — Una din formele de existență a materiei, materia compusă din anti-particule, cum ar fi anti-protonul sau altele.

(Continuare în pag. V-a, col. 6-7)

„Averea mea a fost eîrma plutei”

POP SIMION

grafia tuturor oamenilor care trăiesc pe Valea Bistriței, și au rămas în trecut pînă amara a plutărilor.

— Ce lucrări aici? — I-am întrebat pe fostul plutar. — Învi, mi-a răspuns omul, cîntărindu-mă cu ochii lui negri. Își agita mereu palmele sale osoase, mari, bătuțe, neștiind ce anume să facă cu ele. De bună seamă că pentru Vasile Sandu, pentru fostul plutar pe Bistrița, muncă înseamnă în primul rînd truda aspră și grea cu brațele pe cirna plutei în nopțile negre. E oarecum surprins cînd îi întreb de noua lui muncă. Aici brațele mari, osoase, îmbrăcate în mușchi, nu prea au de lucru. Aici mai mult mîntea are de lucru. Au de lucru ochii lui cei negri care trebuie să urmărească jocul acelor pe cadranele indicatoarelor. Are de lucru urechea, obișnuită mai ieri cu urletul lupilor prin văgăuni, care veghează atentă acum la zuzetul discret și continuu al automatelor ce pun la cale cele mai ciudate procese chimice. Vasile Sandu înviat lucrează cu mîntea și își privește într-una palmele mari, bătuțe, osoase, neștiind ce anume să facă cu ele.

L-am văzut pe Vasile Sandu stînd de vorbă cu secretarul organizației de partid. Era într-o pauză de lucru. Se sfătua cu el în ce mod să-și alcătuiască dosarul său de candidat de partid. Secretarul îi explica răbdător ce avea de făcut, iar Vasile Sandu își nota totul cu amănunțime într-un caiet, scriind greu, muncit, apăsător. Cînd i se părea că un cuvînt ar putea fi și mai bine tipărit pe hirtia liniată, își muia creionul chimic în gură și construia cuvinte din litere rotunde și mari.

Din vreme în vreme îl opra pe secretar, voinț să afile un amănunt, să-și împlinescă un gând. La un moment dat secretarul l-a întrebat: — Cine te cunoaște? —

Scenă din filmul sovietic „Ivan cel groznic” seria II-a, o capodoperă a cinematografului mondial, care va rula în curînd pe ecranele cinematografului din Capitală.

VIATA DE PARTID

Cu sprijinul activului fără partid

Unul din cele mai importante mijloace pentru dezvoltarea și întărirea legăturilor partidului cu masa îl constituie activul fără partid.

STEFAN BOUREANU prim secretar al Comitetului raional de partid Alba

Unul din cele mai importante mijloace pentru dezvoltarea și întărirea legăturilor partidului cu masa îl constituie activul fără partid.

Indrumate și sprijinite îndeaproape de Comitetul raional de partid, organizațiile de partid din raionul Alba au reușit, în ultimul timp, să obțină o îmbunătățire reală a muncii cu activul fără partid în care au cuprins peste 1.900 tovarăși.

În drumul său de însemnătate mare pe care o are activul fără partid, organizațiile de partid în satele s-au orientat, înainte de toate, să atragă în acest activ fruntași în agricultură, ingineri și tehnicieni agricoli, membri ale comisiilor de femei, tovarăși din colective de redacție și corespondenți voluntari ai gazetelor de perete.

În comuna Ighiu, de pildă, activul fără partid de pe lângă organizațiile de partid numără circa 180 de tovarăși și constituie un sprijin de seamă în activitatea acestora. Nu există lațură a muncii de partid în care tovarășii din activ să nu dea un ajutor, să nu-și aducă contribuția.

Activul fără partid s-a format și a crescut în procesul muncii zilnice pentru îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața organizațiilor de partid a comunei. A fost înlăturat în mare parte formalismul din munca cu activul fără partid.

Organizațiile de partid au în vedere ca de fiecare dată când au loc adunări generale pentru dezbateri unor probleme importante să invite și activul fără partid. Dezbătându-se în adunările deschise cu activul fără partid problemele electricității comunei, a campaniei agricole de toamnă și primăvară, problema trecerii de la întovășirea agricolă la gospodăria colectivă, numeroși tovarăși din activul fără partid au organizat de bază din întovășirea agricolă au făcut diferite propuneri care, traduse în viață, au dat rezultate bune. Astfel, pe baza analizei făcute, unii membri de partid și din activul fără partid, printre care Medrea Florian, Anghel Ștefan și alții, au arătat că în comună există largi posibilități pentru înflăcărea gospodăriei colective.

Comitetul comunal de partid din comuna Ighiu, organizațiile de bază din satele aparținătoare comunei acordă o mare atenție educării comuniste a activului fără partid. În învățământul de partid organizat în comună au fost încadrați 130 tovarăși din activul fără partid. Mulți din aceștia au muncit și muncesc cu perseverență pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic, frecventează regulat cursurile. Un număr însemnat de tovarăși participă cu multă însufle-

țire la activitatea culturală din comună. Pentru a putea contribui efectiv la rezolvarea problemelor din comună, birourile organizatorice de bază aduc la cunoștința activului fără partid hotărârile C.C. al P.M.R. precum și ale Comitetului raional și comunal de partid. De asemenea, au fost prezentate diferite conferințe.

Activul fără partid este îndrumat să citească presa de partid, și în același timp să o difuzeze larg în rândul maselor. Datorită acestui fapt, în comuna Ighiu există peste 1.300 abonamente la diferite ziare.

Un exemplu despre felul cum a fost desfășurată munca cu activul fără partid se poate da și din comuna Mihalț.

În cursul lunii decembrie anul trecut organizațiile de bază din G.A.C. și întovășirile din satul Cistei au convocat adunări de partid deschise cu participarea activului fără partid în care s-a luat în discuție problema cooperativizării agriculturii întregului sat. Cu acest prilej un număr însemnat de tovarăși din activul fără partid au făcut propuneri prețioase în sensul îmbunătățirii muncii politice și culturale de masă.

Într-o altă sedință ce a avut loc în comuna Mihalț prin luna noiembrie 1958 cu activul fără partid s-a pus în dezbateri problema lărgirii și întăririi întovășirilor agricole din sat.

Contribuția activului fără partid e tot mai mare și în alte domenii de activitate și în mod deosebit la îmbunătățirea muncii culturale. În comună s-a hotărât să ia ființă o formație de cor. Sub îndrumarea comitetului comunal de partid organizațiile de bază din comuna Mihalț au luat în discuție activul fără partid și pe alți țărani muncitori din comuna. Tovarășele Popa Teodora, Coma Olivia și altele din activul fără partid au mobilizat un număr mare de femei mai tinere și fete din sat, reușindu-se crearea unui cor de 90 persoane. Comitetul comunal de partid din comună se îngrijește mereu de lărgirea activului fără partid. În vară el cuprindea 87 tovarăși. Iar în prezent — peste 200 tovarăși.

Biroul raional de partid a analizat într-una din sesiunile sale modul cum folosesc organizațiile de bază activul fără partid, analiză pe baza căreia s-au luat o seamă de măsuri care, aplicate, au dat rezultate.

Fără îndoială că organizațiile de partid din raionul Alba au acumulat o experiență pozitivă în atragerea în jurul lor a unui puternic activ fără partid. Firește, aceasta nu înseamnă că nu mai avem încă multe de făcut. Sintem hotărâți să sprijinim și mai mult organizațiile de partid din raion, pentru ca ele să ia măsurile cele mai eficiente care să facă din activul fără partid un sprijin tot mai puternic al organizațiilor de partid în lupta pentru îndeplinirea mărețelor sarcini ale construcției socialiste.

Un bilanț rodnic al muncii siderurgistilor

(Urmare din pag. 1-a)

otetării din țară, fiind seamă de lucrările de reconstrucție care se execută au atins un indice care în trece toate realizările obținute până în prezent în țara noastră.

În întrecere pentru sporirea producției de metal, pe baza ridicării indicilor de utilizare a agregatelor s-au evidențiat în această perioadă numeroase echipe de oțelari, printre care cele conduse de Vasile Moecea și Constantin Moraru — de la Reșița, cele conduse de Alexandru Nojogian, Dumitru Șerban — de la Hunedoara — și multe altele.

În sfârșit, un factor de o deosebită însemnătate pentru sporirea producției de oțel a fost scurtarea duratei de elaborare a șarjelor. La oțelăria Reșița la cupotul nr. 4 durata de elaborare a unei șarje a fost redusă de la 10 ore și 13 minute, cifră era în medie în 1958, la 5-6 ore. Se înțelege că, scurtând durata de elaborare a șarjelor, oțelarii au putut obține, cu aceleași cuptoare, însemnate cantități de oțel peste plan.

Ce alte rezerve interne de sporire a producției de metal pot fi puse în valoare? Din analiza rezultatelor pe primul trimestru reiese că în uzinele siderurgice mai sînt încă mari rezerve interne. Mă voi opri numai asupra celor din căile prin care aceste rezerve pot fi puse în valoare.

Nu trebuie să uităm că siderurgistii s-au angajat să mărească producția de metal pe baza ridicării cu cel puțin 10 la sută a indicilor de utilizare a agregatelor. Or, în această direcție mai sînt multe de făcut. Oțelării de la Hunedoara au îmbunătățit în primul trimestru indicii de utilizare cu 9,5 la sută, iar cei de la „Oțelul Rosu” cu 8 la sută. Dacă se vor strădui să îmbunătățească cu un singur procent indicii de utilizare a cuptoarelor, față de cel realizat pînă acum, oțelarii Hunedorei vor putea produce în plus mai bine de 1.500 tone oțel Martin în fiecare trimestru. Și ei au toate condițiile să realizeze acest lucru, dacă ținem seamă că, de curând, a intrat în funcțiune melanjorul care va alimenta mai bine cuptoarele de la noua oțelărie cu fontă lichidă și omogenă.

Pentru ca oțelarii să ridice și mai mult indicii de utilizare a a-

Pe urmele MATERIALELOR PUBLICATE

„IN STUDIU”

La scrisoarea cu titlul de mai sus, a corespondentului voluntar Marin Tudorache, publicată în „Scinteia” nr. 4438, în legătură cu lipsa de preocupare pentru extinderea unei inovații realizate la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”, conducerea fabricii a răspuns redacției că a luat măsurile necesare. Au fost comandate la fabrica „Electroaparatai” un număr de automate pentru a se putea experimenta pe mai multe mașini de tricout inovative respectiv, urmînd ca apoi să fie extinsă la toate mașinile de tricout ale sectorului.

CALITATEA SLABĂ A CHIBRITURILOR

La rubrica „Ce-ar fi dacă...”, apărută în „Scinteia” nr. 4486, se semnală slaba calitate a chibriturilor produse de fabrica de chibrituri din București. Răspunzînd redacției, conducerea fabricii arată că a luat o seamă de măsuri pentru îmbunătățirea calității chibriturilor. În primul rînd — se arată în răspuns — s-a hotărît să fie refuzat materialul lemnos necorespunzător livrat de unele întreprinderi forestiere. În afară de aceasta, au fost luate măsuri de întărire a controlului de ca-

UN CURS DE MINIM TEHNIC

Conducerea șantierului naval din Galați ne informează că a luat măsuri pentru deschiderea unui curs de minim tehnic pentru muncitorii din atelierul de vopsitorie, curs a cărui necesitate a fost semnalată, la sezișarea unui corespondent voluntar în „Scinteia” nr. 4466 (la rubrica „Ce-ar fi dacă...”).

„PROMISIUNI, PROMISIUNI”

Correspondentul voluntar Gavril Osanu de la șchele petroliferă „Tirgoviste” arată, în scrisoarea publicată sub titlul de mai sus în „Scinteia” nr. 4465, că muncitorii de la sectorul Dragomirești al șchelei li s-a promis de mai multe ori aducerea unui aparat de cinematograf la club, dar aparatul n-a fost adus. Trusul de extracție Tirgoviste, în răspunsul său către redacție, recunoaște justetea criticii și comunică realizarea dorinței muncitorilor: aparatul de proiectie solicitat a fost adus la club și pus în funcțiune.

Ne scriu cititorii

Procentul de rebuturi poate fi redus și mai mult

Încă de la începutul anului, problema reducerii procentului de rebuturi a stat în atenția colectivului uzinei noastre, a conducerii, a comitetului de partid și a comitetului de întreprindere, care au luat o seamă de măsuri. Rebuturile au fost declarate, în întreaga uzină, dusmani de moarte ai profitului de masă. Măsurile organizatorice luate nu au rămas fără rezultate: în unele sectoare prelucrătoare — cum este cel al tineretului, unde anul trecut s-au înregistrat multe rebuturi — s-a obținut în ultima vreme o scădere simțitoare a procentului de rebuturi.

Mai puțină preocupare în această direcție există, după cum dovedesc faptele, în cele două turnătorii ale uzinei noastre. Firește, nu se poate spune că nu s-au înregistrat și aici unele progrese față de anul trecut, dar ele nu pot nicicum să ne mulțumească. Turnătorii de neferoase, bunăoară, mai trimit încă sectoarelor prelucrătoare piese de slabă calitate. Nu de mult, unele pistoane au fost găsite, în timpul prelucrării, cu defecte de turnare și deci au fost rebutate. Defecțiunile au putut fi observate însă abia la operația de frezare, adică după ce piesele trecuseră deja prin câteva faze de prelucrare, lată, asanare, etc. muncii înșelăci. Ce au de spus tovarășii Gheorghe Toboșu, Alexandru Toma, Nicolae Nicolae și Marin Iordache, controlori de calitate de la această turnătorie? Dar tovarășii ingineri Vălimireanu și Kăitron?

Nici la turnătorie de fontă lucrurile nu stau prea bine. Multe bușe pentru compresor au fost găsite, necorespunzătoare la proba de presiune și au fost și ele rebutate. În timpul prelucrării au mai fost, de asemenea, rebutate și unele capace inferioare pentru compresor, care aveau defecte de turnare.

Nu începe îndoială că dacă s-ar respecta prescripțiile tehnologice, dacă s-ar lucra cu atenție în tot timpul procesului de turnare, procentul de rebuturi ar putea fi mult mai redus. Conducerea celor două turnătorii au datorită să analizeze cauzele acestor stări de lucruri și să ia măsurile în consecință.

PETRE INGA tehnician, uzinele „Vasile Tudose”-Colibași

Contractul trebuie respectat

Ca în oricare comună, oamenii din Fundulea, după ce termină treburile, ies pe ulițe. Se string grupuri-grupuri și discuțiile încep: că Marin și-a făcut casa nouă, că Costică ca pe vremea lui Papură-Vodă. Oamenii vorbesc cu interes despre gospodăria colectivă și întovășirile agricole, despre vinzarea produselor către stațiunile de alimentare, un grup în care se vorbește despre contractări și contractanți.

În toamna lui 1957, Dumitru Codreanu a contractat vinzarea către stațiunile de alimentare a 1.500 kg. porumb. Era mulțumit. Știa că e avantajos să vinzi statului, căci statul e cel mai sigur și mai bun platnic. Primești bani ca avans, apoi, chiar dacă la recoltă prețul pieții e mai scăzut, îți se plătește totuși prețul înscris în contract. Așa că omul stie întotdeauna dinainte, pe ce bani poate conta.

Eu am să fac mereu contract cu statul — spune încă de pe atunci Dumitru Codreanu. Și așa cum statul se ține de cuvînt, mă ține și eu; așa cum eu am nevoie de bani să-mi acopăr anumite nevoi, la fel are trebuință și statul de cereale pentru aprovizionarea orașelor.

În anul următor — 1958 — și mai mulți țărani muncitori din Fundulea au contractat cu statul Dumitru Codreanu a contractat de data aceasta 2.500 kg. porumb. Contractul l-a făcut în luna martie și, tot atunci, a primit drept avans 750 lei. Cine i-ar fi dat vreodată bani înainte de a vedea recolta? S-a bucurat mult Dumitru Codreanu de acești bani. Si-a cumpărat omul țigări pentru casă și altele.

Cultura de porumb a fost îngrijită bine și astfel a obținut o recoltă destul de bună. El a cultivat cu porumb aproape 3 ha. din cele 7 hectare pe care le are. Din recolta obținută, și-a respectat în întregime obligațiile asumate prin contract și i-a rămas destul pentru nevoile casei. Mulțumit de avantajele pe care le-a avut de pe urma contractării cu statul, Dumitru Codreanu, după ce și-a făcut socoteala, s-a hotărât ca în acest an să contracteze 3.500 kg. de porumb.

Ca el au procedat cei mai mulți țărani muncitori din comuna Fundulea, raionul Brănești. Nicolae Mitru a contractat și predat 3.000 kg. porumb, Florica Ivan 4.500 kg., Petre C. Radu 3.000 kg. etc. Dar

sînt și cetățeni care nu se pot lăuda că și-au respectat obligațiile stabilite în contract. Ei s-au bucurat atunci cînd au primit bani de la stat ca avans, dar cînd a fost vorba să-și respecte obligațiile pe care și le-au luat, au „uitat”...

Vasile G. Ion zis Gheorghisan are aceeași suprafață de pămînt ca și Dumitru Codreanu și a cultivat cu porumb tot aceeași suprafață. A contractat 2.000 kg. Și el s-a bucurat cînd a primit avansul de 600 lei. Cu acești bani l-a ajutat pe ginerele său să-și cumpere unele materiale pentru casa nouă pe care și-o construiește. Cînd a venit însă vorba de achitarea obligațiilor contractuale, Vasile G. Ion a găsit de cuvînt să tot amine. Nu se poate spune că Vasile G. Ion nu a avut recoltă destul de bună. Avea și pentru necesitățile familiei, și putea să-și respecte și obligațiile pe care și le-a luat prin contract. În diferite ocazii, oamenii îl mai ocărau: „Trebuie să îți cinștii, să îți teții de cuvînt, nu șade bine unui om să-și calce contractul, care-i lege. Și unde-i lege, nu-i tocmelă...”

Asemenia situații arată în același timp, lipsuri serioase în munca sfatului popular și a organelor comerciale respective, ca și în munca politică pentru sprijinirea activității de contractare. Or, la Fundulea sfatul popular, cooperativa, duc o slabă muncă de popularizare a hotărîrilor privitoare la contractări, a avantajelor importante oferite de stat sistemul contractărilor.

În această comună, nici comitetul de partid nu se ocupă deocînd sporadic de contractări. Din luna noiembrie anul trecut nu s-a mai discutat în cadrul comitetului comunal de partid această problemă, iar munca politică în rîndul țărănilor muncitori se desfășoară destul de slab. Rezultatele unei atare stări de lucruri se resimt și în alte sectoare de activitate.

Comitetul raional de partid Brănești trebuie să ajute la îmbunătățirea muncii politice a organizațiilor de partid din comună și, în același timp, să controleze mai îndeaproape organele economice și de stat respective cum își îndeplinesc sarcinile privitoare la popularizarea largă a contractărilor, la prelucrarea din vinzările pe bază de contract și încheierea de noi contracte pentru cereale și alte produse agricole pe 1959.

T. MARIAN coresp. „Scinteia”

Oameni ai zilelor noastre

„Avea mea a fost cîrma plutei”

(Urmare din pag. 1-a)

necunoscut, de bună seamă, pentru că lucrează aici, în uzină...

În ochii mici și negri ai fostului plutaș se putea lesne citi mîndria că pentru el pun cuvînt față de partid oameni cunoscuți, prețuți pe Valea Bistriței.

Dar în cerere cum scriu, s-a trezit întrebînd Vasile Sandu: — Io nu-s prea școlat și n-as vrea să lipească oareceva important... De-o pildă, vreau să scriu așa: sînt cu-

țare, din locul cutare. Avea mea a fost cîrma plutei, și aceea pe jumătate, că am fost ajutor de cîrma-maci. Apoi să povestesc ce gînduri am față de partid, cum m-am apropiat de el și în ce mod doresc să-l slujesc... Dacă s-ar putea, as scrie două-trei rînduri și despre înnoirile aște din Moldova noastră, și mai ales despre aceste, din Săvinești, care m-au legat de uzină. Alina tot. Apoi m-aș iscali. Ce zici? Se potrivește?

— Se potrivește, tovarășe Sandu, a răspuns secretarul privind în lumini strălucitoare ale ochilor negri, ori poște dincolo de ei, unde se zăreau ridicîndu-se în văzduh clădirile albe ale noii uzine care împodobeau atît de frumos partea a-est-de-țară. Se potrivește, tovarășe Sandu și chiar e bine să nu lipsească rîndurile acestea, se pomeni vorbind secretarul.

Apoi vorbele lui fură acoperite de zgomotul unui cloan izbit într-o șină spînzurată de-o șchele. Pauza de prînz se încheiase.

Francisc Varghiaș și „Ludovic al XIII-lea”

După cîteva zile de stat la Săvinești, am observat că numele lui Francisc Varghiaș revine des în convorbirile mele cu oamenii. Urechea mi se obișnuie cu numele ăsta. Mai cu seamă că se rostotea pe seama omului cuvînt de laudă. M-am grăbit să-l cunosc.

Francisc Varghiaș a un secol subteranic, de 30 de ani. Îndeplinește munca de maistru la polimerizare. Om făcut, pe care cu greu îl poți convinge să vorbească despre propria lui persoană. E stăpînit de o stînieneală soră cu timiditatea. Am stat în preajma lui mai multă vreme, discutînd despre muncă, despre noua fabrică, despre oamenii din echipă. Omul îmi răspundea monosilab și aparent usuz, vînzîndu-și de treabă. Un om obișnuit, legat de munca lui. Alina tot. După o jumătate de zi de investigații fără succes, mă întrebam cu nedumerire. Și totuși cine e Francisc Varghiaș? Pentru care motive revine numele lui atît de des în cuvîntele celor din jur? Pentru care fapte merită el laudele oamenilor?

Mi-au risipit nedumeririle mele tovarășii lui de echipă. Pentru a-mă ajuta să știu cine e cel cîntec Francisc Varghiaș, ei mi-au istorisit o singură înfîmțare, legată de venirea lui la uzina de fibre sintetice din Săvinești...

Prin iunie, anul trecut, muncitorul mecanic Francisc Varghiaș, de la combinatul chimic din Făgăraș, absolvise școala tehnică de maistri care funcționa pe lângă uzină. Alături de alți muncitori, trei ani la rînd a stat aplecat asupra cărților de chimie, memorînd formule, urmărind cu gîndul reacții chimice, alcătuiind înălțuri de elemente care li solicitau în cel mai înalt grad atenția și fantezia. Întîlnirea cu știința, cu viața cărților, cu învățarea, a însemnat pentru el descoperirea propriei sale demnități. Si-a închinat forțele acestei mari descoperiri. A învățat cu îndărătnicie, să aștepte tot ce n-a putut afla în învățarea lui tînerete. Aceasta străduință de a învăța, de a izbuli, era cu atît mai ardigă cu cît el, Francisc Varghiaș, era și secretarul organizației de partid a școlii de maistri. În ochii celorlalți el trebuia cu orice preț să fie un exemplu demn de urmat.

În nopțile albe, de studiu, gîndul

obosit al lui Francisc Varghiaș mai fugea de pe pagina cărții, readucînd în memorie imaginea locurilor natale. Îl vedea pe tatăl său, pe Ianoș Varghiaș, încovoiat și bătrîn, purtînd pe umăr un topor cu muclea lată și un fierăștrău făcut covrig. Îl vedea călcînd agale pe Valea Mureșului, în căutare de lucru la fabricile de cherestea. Ii auzea parcă pașii grei, apăsați, înegal — că era schiop — de un picior — și îl vedea umbra înaltă, răsturnată pe apa Mureșului. Francisc, fiul cel mai mare al lui Ianoș Varghiaș, l-a însoțit la lucru încă de la vîrsta de 13 ani. Împreună au bătut la rînd multe fabrici de cherestea de pe Mureș — Hodosa, Gălbăuș, Toplița, Răstolînța, Reghin — însă patronii îl concediau degrabă de la muncă, că prea era îndărătnic din fire și îndrăzneț să se ridice pentru drepturile muncitorilor.

El, Francisc, s-a ridicat la lume slăbuț, subțiratic. A ucenicit la Reghin, într-un atelier de lăcătușerie. Dar l-au dat afară curînd. Era slăbuț. Aducea prea puține beneficii. Om vinzător. În 1950, intră în militari. Aici, orizontul politic și cultural al lui Francisc Varghiaș, fiul fostului somer de pe Valea Mureșului, se mărește mult. I se cristalizează conștiința de clasă. Se maturizează. După terminarea stagiului militar se duce la Făgăraș, unde se califică mecanic la secția de bachelită. Devine fruntaș. Se duce la școală, unde-i copleșit de formule, și ecuatiile, — prieten cu nopțile albe, în tovarășia cărților din care învăță teoria lui Mendeleev, al cărui portret îl privea parcă sever de pe pagina cărții. Și încă, ajuns la capătul celor trei ani de studii, Primește diploma de maistru. Felicitări. Emotii. Parcă și bătrînul cu barbă albă îl privește mai cu blîndețe din pagina cărții de chimie. Abia așteaptă comunistul Francisc Varghiaș să-și ia lucrul în primire, noua muncă de maistru la combinatul din Făgăraș, unde se calificase cîndva muncitor.

Intervenți înșă o schimbare. Uzina de fibre sintetice de la Săvinești era în plină construcție. Se instalau mașinile. Era nevoie de oameni de ingineri, tehnicieni, maistri pricepuți, care să stăpînească agregatele

de înaltă tehnicitate. Cine va pleca? Proaspeții absolvenți, ezitau. Nu se încumetau să se înscrie. Abia terminaseră școala și erau flămînzii să-și reia munca în halele combinațului de unde se ridicaseră, le venea greu să ia totul de la început. La Făgăraș aveau apartamente bune, cunoștințe, prieteni, copii la școală. Pentru ce să se schimbe? Se întrebau oamenii. Despre Săvinești nici nu auzise nimeni pînă atunci. Un loc oarecare în Moldova patriarhală. Nu se înscriau oamenii. Teama necunoscutului cumpănea greu în nehotărîri lor.

— Mă înscriu eu! Cine mai vine? a zis Francisc Varghiaș, într-o bună zi.

Vestea s-a răspîndit fulgerător. „Francisc Varghiaș pleacă la Săvinești!”... „S-a înscris chiar secretarul de partid!”... „Dacă pleacă el, înseamnă că Săvineștii nu-i un loc oarecare!”... Și unde mai pul că Francisc Varghiaș e înscris. Nu-i lucru ușor! — Venim și noi, au hotărît doi-trei prieteni, de ai lui. Fără tine nu stăm. Pînă seara s-au prezentat zece absolvenți ai școlii de maistri, gata de plecare. Erau între ei membri de partid, utemiști, oameni căsătorii, ori necăsătoriti. Pe unii îl stia mai de mult plini de seriozitate; alții — mai flustrateci, nebănuiind că ar fi capabili de hotărîri importante. Și iată că s-a înscris. Îl părea bine lui Francisc Varghiaș că s-a înscris în acest mod și nu altfel. Îl privea pe cei zece, și-l creștea înima de bucurie ca o plîne. Au se hotărît să bea împreună un pahar de vin. Pentru prietenie adevărată. După o vreme, la masa lor a mai venit unul și apoi încă unul. Treisprezece. Pe ultimul, al treisprezecelea, nu-l cunoștea. S-a prezentat politic, cu și el merge la Săvinești. S-a nimerit să-l cheme Ludovic. Cei prezenți au făcut haz mare și l-au numit pe loc „Ludovic al XIII-lea”. Asa i-a rămas numele, cei din jur au bătut în cîntecul lui. Iar vinul era bun și gustos în noaptea aceea de iulie...

După două zile au putut fi zărite treisprezece autocamioane încărcate cu mobilă și felurite calabrieri, care gneau pe șoseaua de asfalt, spre Moldova. Francisc Varghiaș și prietenii lui se duceau acolo unde era mai mare nevoie de el.

IN REGIUNEA TIMIȘOARA

Se dezvoltă baza materială a mișcării sportive

TIMIȘOARA (coresp. „Scinteia”). Pentru dezvoltarea mișcării sportive de masă, în regiunea Timișoara s-a fost construită nu de mult stațiunea din Anina și Bocea Română. Recent a început să fie folosit un nou stadion sportiv la Oraștia. Pe lângă construcțiile în care se pot desfășura meciurile de box, tenis de masă, sah etc., stadionul dispune de un teren de fotbal cu tribună, fiind de asemenea în curs de amenajare terenurile de baschet, volei, tenis de cîmp și pista de atletism.

Tinerii din Oraștia au efectuat prin muncă voluntară lucrări prin care s-au economisit peste 100.000 lei.

Sportivii Anton Aufsatz, Ion Sarafolcanu și alții din „Sinicicolau Mare” termină lucrările de amenajare a noului-loc club sportiv „Unirea”.

Noi stații C. F. R. pentru călători

Recent s-a dat în folosință noua stație de călători Toplița care va deservi și stațiunea balneară Borsec. La 30 mai va intra în funcțiune și noua gară Basarab din apropierea Gării de Nord. Aceasta va cuprinde o sală spațioasă de așteptare o cameră a mamei și copilului, ghișee pentru bagaje de mîna, case de bilete și persoane. În prezent, se lucrează și la modernizarea stației de călători Fetesti.

ÎN UZINĂ ȘI LA ȘCOALĂ

PETRU VINTILA

La Cluj se află o stradă al cărei nume trebuie să fi fost în urmă cu câțiva ani înlocuit de numele străzii Meserilor. Așezată în cartierul uzinelor „Ianos Herbák” și „Carbochim”, ulita aceasta veche, cu case modeste de margine de oras, adăpostea o școală a cărei frumusețe nu se referă la arhitectura clădirii, ci la ceea ce se petrece acolo în fiecare zi, de la orele 5 după-amiază, până la orele 10 seara. Sore ea se îndreaptă zilnic peste două sute de tineri și vreo douăzeci de profesori.

Dacă nu l-aș fi cunoscut pe tânărul strungar Achim Giurgiu, de la fabrica „Ianos Herbák”, nu aș fi știut că as fi trecut pe lângă școala de pe strada Meserilor fără să fi intrat.

În dimineața aceea treceam prin halele fabricii „Ianos Herbák” atent mai mult la inginerosele mașini și benzii rulante. Deodată m-am oprit în fața unui adolescent blond care lucra în atelierul mecanic al fabricii, tovarășul Achim Giurgiu.

E nițel cam neobișnuit să te se povestească viața cuiva într-un atelier industrial, între câteva șiruri de strunguri, în timpul lucrului: — Până în 1950 încă mă băteam drumurile țării, cu traista plină de flăuere.

Așa am aflat că tânărul Achim Giurgiu s-a născut acum 22 de ani la Neagra, în raionul Cluj-Napoca, copil al unui muncitor. A făcut 4 clase în sat la el. Apoi a făcut flăuere. Văra grămădeza flăuerei în traista și pleca în țară să le vândă. Așa a ajuns, în vara anului 1950, la Cluj. Cu flăuere. Acea avea să fie cea din urmă drumetrie a lui de holoanțar. Voia să ajungă „strungar în fier”. Acesta era visul lui cel mai arzător. Nici noaptea nu putea să adoarmă îngândurat, frământat de marele lui vis. Așa a ajuns la fabrica „Ianos Herbák”.

Atunci a început ucenicia lui la „strungăria de fier”. În timpul ucenicii a terminat și ciclul doi. Acum este elev în clasa a unsprezecea, cursul mediu seral de la Cluj. În vară își va da examenul de maturitate. În toamnă poate, pe cel de admitere în facultate...

Eram mirat și tulburat de alina biectul de roman pe care îl au-

sem din mărturisirile fugare ale lui Achim Giurgiu, dar el vorbea despre lucrurile acelea atât de firesc, încât părea să-mi spună: „nici nu putea să fie altfel”. L-am întrebat: — Citiți muncitori de la „Ianos Herbák” învătă la școală?

— Șaizeci... La școala serală de pe strada Meserilor. — Așa s-a întâmplat că în două-amiază aceea, la orele cinci, m-am întâlnit la școala din strada Meserilor. — Mai erau câteva minute până la începerea cursurilor. De la autobuz veneau grupuri de elevi și elevule. Fata aceea suflă și frumoasă, la care mă uitam nestiind de unde o cunosc, era Otilia Bonua pe care o văzusem de dimineață într-una din halele fabricii de pantofi. Acuma mergea cu servieta la școală, cu grăție curierilor. Citeva minute am stat în pragul școlii, așteptând să se ducă la clasă. — Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

de sute de ori prin fața tabloului, dar acum vor să-l arate negreșit pe cei de la uzinele lor.

— Ion Sabăuș, de la „Armătura”, învătă acum la Institutul Politehnic Alexandru Suteu de la „Carbochim” a plecat student la Iași, la Politehnică.

— A sunat sfârșitul pauzei. Urctând scările, Achim Giurgiu mi-a spus: „Acum avem Istoria”.

— Nici nu bănuim că peste zece minute Achim Giurgiu avea să fie scos la lectie.

— Achim Giurgiu dădea răspunsuri precise. Profesora de istorie l-a pus nota cea mai mare: zece.

— În pauza următoare, în cancelaria profesorului, am aflat că elevul Achim Giurgiu e unul din cei mai sîrguincioși elevi.

— Nici duminica n-are odihnă. Se pregătește pentru examenul de admitere în învățământul superior.

— La despărțire l-am întrebat pe Achim Giurgiu: — Ce vrei să ajungi?

— Inginer mecanic la noi, la „Herbák”.

— Era și Păunel Șegan lângă el. L-am întrebat și pe el: — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Inginer chimist.

— Sint colegi de clasă. Și duminica învătă împreună.

— V-aș ruga, dragi cititori, să vă gândiți o clipă la mii de muncitori din toată țara care, după orele de lucru mai găsesc în ei suficiente resurse de energie ca să urmeze, zi de zi, cursurile școlii medii serale pentru a-și ridica nivelul cultural, pentru a căpăta un orizont mai larg.

— Îndrăgosiți de meseria lor, mulți nu se gîndesc nicu o clipă să se despartă de mașina lor, de secția în care lucrează. Alții merg mai departe, cum proiectează, de pildă, și tovarășii Giurgiu Achim și Păunel Șegan. Să nu uităm în orice caz datele acestor doi tineri: Achim Giurgiu n-avea în 1950 decît 4 clase elementare. La toamnă va fi student la Institutul Politehnic și va fi mai departe strungar la secția „metaturgie” a fabricii. Peste 5 sau 6 ani va fi inginer.

— Păunel Șegan este acum tăbăcar la secția „tăbăcăria minerală” a fabricii „Ianos Herbák” și elev în ultima clasă a școlii medii serale.

— În toamnă va fi student la chimia industrială. Asta înseamnă că peste 5-6 ani va fi inginer la aceeași secție a fabricii de case nu vrea nici el să se despartă, pentru că pe drept zăvănit consideră „fabrica lor” ca pe o două casă părintească.

— Îi ascultăm și vedem în ei un exemplu concret și adinc grăitor despre ceea ce recenta și importanta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri afirmă, plină de încredere: „Din acei tineri care lucrează în producția au absolut în această timp cu succes școlii medii și apoi învățământul superior se formează cei mai distinși ingineri, tehnicieni, specialiști, bine pregătiți pentru viață, pentru participarea activă și rodnică la opera de construire a socialismului”.

De curînd, cerul dramatic al casei raionale de cultură „Ion Budal Deleanu” din Orăștie a pus în scenă comedia „Dale Carnavalului” de I. L. Caragiale. Pînă acum, artiștii amatori au prezentat această comedie pe scenele orașelor Orăștie și Sebeș și în gospodăriile colective din Gioargiu și Vinjil de Jos. În fotografie o scenă din actul III al plesel. (Foto Gh. Vinjil)

Cinci oameni...

— Ai venit? Ia loc. Dumitru Dumitru, directorul gospodăriei de stat Pietriou din raionul Fetești, mai rămase pret de câteva minute cu privirile adăncite în niște hîrții, pe cînd Ică Adămescu, seful unei brigăzi de tractoare, nedumerit, cu ochii în tavan, tot învîrtea șapca în mîini așteptînd.

— Mda, ia spune-mi, tovarășe Adămescu, îți place să vizezi, așa, cu ochii deschiși?... — Da? — Da? — Despre brigăzile de mecanizare completă ai zădit? — Își continuă directorul curiozitate întregătoare.

— La prima întrebare încă nu m-am gîndit. Cît despre cea de-a doua, am auzit; mai bine zis am citit despre asemenea brigăzi.

— Poate și s-a pîrut că glumesc cînd te-am întrebat dacă-ți place să vizezi. Îți aduci aminte? Pe vremea cînd tu mai buchiseai abecedarul tractoriei, în Bărăgan erau tractoare cit să le numeri pe degete. Iar acum numai la noi, la Pietriou, cite sint! Da? Parcă numai tractoare? Iar noi? Nu putem să le numărăm să lucrăm așa cum am apucat?

— Înțeleg. Vreți să înființăm și noi o asemenea brigadă? — Exact. Cinci oameni, cinci tractoare plus celelalte mașini la cinci sute de hectare. De la pregătirea terenului pînă la semănat, recoltat și transportat, totul cade în seama brigăzii. Ei, te încumęți?

— Mai încapе vorbă! Și tu cine? — Ne-am gîndit la Ion Dumitru cel cărui îi ziceai Cașca, la Vasile Untilov, Marin A. Costea și Costică Vișan. Ai ceva de zis?

— Deocădată nu. Îi cunosc pe toți; unii dintre ei sint foarte buni. Dar să-i vedem de acum înainte. — Perfect. Vreau să-ți vorbesc ca de la membru de partid la membru de partid, adăugă directorul privindu-l în ochi. Cred că bănuiești cită răspundere cade pe umerii tăi. Aici nu e vorba numai să dovedim puterea tehnicii, ci și voința oamenilor. Și succesul vostru tine

mai ales de felul cum vei și să lucrezi tu cu ei, să-ți apropii. Ei, cu bine...

De la primele hectare lucrate băfeții și-au dat seama că noul mod de organizare apelează în primul rînd la conștiința lor și față cum Tractoristul trebuia să-și întocmească singur fișa în care arăta ce lucrează a făcut și în cite ore, ce carburanți a consumat și ce economii a realizat. Or cînd se spune clar că la un hectar de prăsit, să zicem, tractorul are voie să înghită 9 litri de motorină, atît și nu mai mult, cu ce inimă îi treci în fișa că ai depășit consumul? N-ar fi ca și cînd îți trage singur palme?

De aceea, de la început brigada și-a impus un „cod de legi”:

1. Nu sta la capodul tarlelei cu motorul în mers pînă ce fumezi o țigară sau glumești cu vreo fetișcană.

2. Nu risipi motorina la alimentare.

3. Dacă agregatul trebuie să-și facă o cit de mică reparație nu lăsa tractorul cu motorul pornit cîtă timp consumă carburanții degeaba.

La aceasta se adăugau alte citeva legi de care trebuie să tină seama seful brigăzii: să organizezi în așa fel munca încît seara fiecare tractorist să stie unde are de lucrat a doua zi; să urmărești ca îngrîșirea tractoarelor să fie făcută de asemenea de cu seară; să stai lângă tractorist cînd se alimentează tractorele pentru a se evita risipa. Și cite mai cite! Respectînd aceste legi brigada lui Ică Adămescu a reușit să economisească lunar cam 200 litri de motorină și vreo 10 litri de benzină. Că s-ar fi putut mai mult? Fără îndoială. Dar ce te faci cu Marin A. Costea care, în loc să scadă, depășea consumul cu 20-30 litri pe lună? Îi criticau în ședințele pe care le ținea seara în vagon, îi arătau că risipa face să crească prețul de cost al produselor. Degeaba.

Intr-unul din aceste ședințe. Cașca (în meserie este un maistru) a pro-

pus să se mărească viteza de lucru a tractoarelor. Și, așa pînă aici, însă-mintau pînă la 9 ha. pe zi de om, după aplicarea propunerii lui Cașca, au ajuns la 12 hectare. Să nu vă pară un lucru de jec de cola. Dacă însmîntești porumbul în timpul optim fără s-o tot lungesti de azi pe mîine, dacă-ți dai și trei praștie mecanice așa cum au făcut ei, dacă grîulul îi dai bălegar și superfosfați, îl recoltezi în pîrg, sigur că depășești cu o mie și peste o mie kg. grîu sau porumb la hectar față de cit ai avut planificat? Și să nu credeți că l-a favorizat nu știu ce noroc (e vorba de 1957). Chiar anul trecut, cînd s-a abătut și grîndina asupra grîului și seceta asupra porumbului, tot au recoltat în medie la hectar 2.350 kg. grîu și 3.700 kg. porumb.

Multe calități i se cer unei brigăzi de mecanizare completă. Și printre aceste multe trebuie să se numere iuteala în gîndire și în mișcări. Anul trecut, de pildă, aveau de coșit lucerna de pe 33 de hectare. Cositoarea mecanică nu le sosise, iar în două zile puteau să-și ia adio de la lucernă. Atunci au adaptat combina C1 pentru coșit lucernă. S-au scos grătorele, toba și, în felul acesta, au salvat lucerna. Se cheamă aceasta spirit de inițiativă, dorința de a învinge cu orice preț o greutățe văd în drum? Fără îndoială că da.

Să mai povestim o întîmplare din toamnă trecut. Pe 200 hectare, avuseseră porumb care s-a copt țîrziu. Din cauza aceasta i-a apucat zăpada cu el făcut grămeli în cîmp. Cu minile dădeau zăpada de la parte căuțind stuleții. În pufoaică le era frig. Cersuseră niște cisme de cauciuc (dar vezi că la centrul gospodăriei era cald așa că... „paste murgule iarbă verde”); în vagon (noaptea zgîlțit de turbaturl crivă) uneori te trezeai clătîndînd din dinți. Dar nici o clipă nu le-a trecut băietilor prin gînd să lase tocul baltă și să se acuzie la clădu-

Pentru acești trei elevi de la Școala elementară de 7 ani nr. 11 din Capitală, ziua de ieri va rămîne de neuitat. În această zi, ei au primit cravatele roșii de pionieri. (Foto M. Cioc)

CARNET CULTURAL

EXPOZIȚII

Muzeul de Artă al R.P. Romine va organiza la începutul lunii mai o expoziție a unor opere de artă feudală din Țările Rominești. Totodată, vor fi expuse aici și o parte din piesele tezaurului rominesc. Expoziția va fi găzduită în arhivă, nou construită a muzeului ce va fi inaugurată cu această ocazie.

În cursul lunii mai se va deschide în sălile muzeului o expoziție a pictorului Jan Matejko, reprezentant de seamă al picturii progresiste poloneze.

Tot pentru luna mai se pregătește o expoziție a artei plastice contemporane finlandeze.

CONCERTE

Peste citeva zile va sosi în țara noastră Kiril Kondrașin, dirijor al Filarmonei de stat din Moscova. Cunoscutul muzician va conduce o serie de concerte la Timișoara, Cluj, Arad și București.

AFIȘE-CARICATURI

În cinstea zilei de 1 Mai, Galeriele de artă ale

PE ECRAANELE CINEMATOGRAFELOR

Pe ecranele cinematografulor din Capitală vor năi în cursul lunii mai noi filme. Printre ele se numără: filmul sovietic „Trenul prieteniei” — o fantezie muzicală inspirată din manifestările Festivalului Mondial al tinereții și studenților ce a avut loc la Moscova, filmul „Fata din Kiev” care descrie viața unei fete născute în preajma Revoluției din Octombrie, filmul cehoslovac „Cei 44” și „Burgezul gentilom” de Mollere — o producție în culori a studiourilor franceze.

În cursul lunii mai se va deschide în sălile muzeului o expoziție a pictorului Jan Matejko, reprezentant de seamă al picturii progresiste poloneze.

Tot pentru luna mai se pregătește o expoziție a artei plastice contemporane finlandeze.

CONCERTE

Peste citeva zile va sosi în țara noastră Kiril Kondrașin, dirijor al Filarmonei de stat din Moscova. Cunoscutul muzician va conduce o serie de concerte la Timișoara, Cluj, Arad și București.

AFIȘE-CARICATURI

În cinstea zilei de 1 Mai, Galeriele de artă ale

OPERE ALE CLASICILOR LITERATURII UNIVERSALE

Operele scriitorilor clasici ai literaturii universale cunosc astăzi în țara noastră o largă prețuire. Scrieri de seamă din Puskin și Tolstoi, Byron și Shakespeare, Goethe și Schiller, Balzac și Anatole France, Mark Twain și Walt Whitman, Moric Zsigmond și Ady Endre, Mickiewicz, Ivan Vazov și din mulți alți clasici ai literaturii universale au apărut pînă acum în milioane de exemplare.

În planul editorial pe anul 1959, printre cele aproape 3000 de titluri care sint prevăzute să apară sînt și numeroase opere ale unor scriitori de frunte ai literaturii universale.

De la începutul anului, în Editura de stat pentru literatură și artă, din literatura clasică univer-

OPERE ALE CLASICILOR LITERATURII UNIVERSALE

Operele scriitorilor clasici ai literaturii universale cunosc astăzi în țara noastră o largă prețuire. Scrieri de seamă din Puskin și Tolstoi, Byron și Shakespeare, Goethe și Schiller, Balzac și Anatole France, Mark Twain și Walt Whitman, Moric Zsigmond și Ady Endre, Mickiewicz, Ivan Vazov și din mulți alți clasici ai literaturii universale au apărut pînă acum în milioane de exemplare.

În planul editorial pe anul 1959, printre cele aproape 3000 de titluri care sint prevăzute să apară sînt și numeroase opere ale unor scriitori de frunte ai literaturii universale.

De la începutul anului, în Editura de stat pentru literatură și artă, din literatura clasică univer-

sală s-au tipărit peste 22 de titluri în aproximativ 280.000 exemplare. Din scrierile clasice ai literaturii ruse, recent au fost editate volumele 13 din Lev Tolstoi, care cuprinde romanul „Invierea”, volumul 6 din N. Gogol, unde sint strînse articole și scrisori alese ale autorului. Volumele 3 și 4 din Saltikov-Șcedrin și romanul „Idiotul” de Dostoievski. Au mai apărut de asemenea volumele 10 și 11 din Maxim Gorci, ce cuprind basme, schițe și scurte povestiri ale marelui scriitor, datînd din anii 1910-1917.

Din literatura clasică universală au mai apărut epopeea populară finlandeză „Kalevala” și epopeea populară germană „Cîntecul Nibelungilor”, „Faust”, partea a II-a, de Goethe, un volum de teatru de Calderon de la Barca, „Opere alese” de Salom Alehem, „Omul de aur” de Jokai Mór, „Balul costumată” de Anatole France.

Pînă la sfîrșitul anului iubitorii de literatură vor găsi în librării din operele scriitorilor clasici ai literaturii universale volumele 8 și 9 din Cehov, volumul 10 din Turgheniev, volumul 6 din Balzac, volumele 7 și 8 din Shakespeare, o suită de scrieri alese de Alfred de Musset, romanul „Inelul de ametist” de Anatole France, un volum de teatru de Racine, o culegere de versuri de Byron și multe alte lucrări de seamă din literatura clasică universală.

Oaspeți dragi

VIDELE (trimisul nostru). La Casa raională de cultură din comuna Vada, reședința raionului Videle, au poposit așezară oaspeți neobișnuiți, — artiștii Teatrului Național „I. L. Caragiale” din Capitală. Ei au venit să prezinte aici comedia lui Mihai Beniuc „În Valea Cucului”, cu distribuția de la premieră. Colectivisții și întovărășii din comuna Vada, Blejești, muncitorii de la S.M.T. Videle și de la gospodăria de stat din Blejești și Ciupercent au venit în număr mare la spectacol.

Inițiativa lăudabilă a colectivului primei noastre scene s-a bucurat de o caldă primire din partea spectatorilor.

Rîndul său a fost tractorist și pînă a fi repartizat la G.A.S. Pietriou a lucrat ca organizator de partid la S.M.T.-Jegălia.

Si prezența lui, chiar în trecere, s-a făcut simțită: trebuie neapărat constituită în locul grupului o organizație de partid (Cașca și Untilov au fost primii în partid iar Vișan în rîndul candidaților). A mai aflat că zărele mult mai repede sosesse la ambasada noastră din Pekin decît la secția Jegălia. S-a și gîndit să-i propună directorului ca o căruță să transporte zilnic zărele în secția așa cum s-a gîndit și la necesitatea unei încăperi cit de mici, cit de modeste în care să se afle 2-3 mește de saș, un aparat de radio bun (nu ca cel existent care tace ca un pește), citeva zece de cărți. Despre toate acestea au discutat cei trei comuniști.

GHEORGHE VLAD

Cu cîntecul și dansul pe plaiurile bănețene

ARAD (coresp. „Scintei”). La Palatul cultural și casa pionierilor din Arad s-a desfășurat zilele acestea concursul „Cu cîntecul și dansul pe plaiurile bănețene”, la care au participat numeroase formații artistice, alcătuite din pionieri și școlari din oras.

Dansurile și cîntecul inspirate din folclorul local, prezentate de formațiile școlii medii nr. 2, școlii de 7 ani nr. 7, orchestrei de mandoline a casei de copii nr. 2 etc. s-au bucurat de o deosebită apreciere.

Elevii școlii de 7 ani nr. 1 au interpretat piesa de teatru „Cravata roșie”, iar elevii din clasa a 5-a de la școala medie nr. 2 piesa „Urșuleții veseli”, care au fost mult apreciate.

Cînd își bagă dracul coada...

Despre drac și ocupațiile lor ne curate și afurisite se poate afirma că există destule date (ieșite de-a lungul vremurilor din cele mai întinse minți și cultivate cu grijă de cei care aveau interesul să mențină poporul în neștiință pentru a-l putea asupri). Se știe unde își au domiciliul stabili, deși nu figurează în nici o carte de imobil. S-a stabilit cu oarecare precizie că rezistă la temperaturi de citeva mii de grade, le face rău mirosul de țămîie, și au o coadă lungă cit un jurtun de stropiț grădiniță. Nu s-a putut pînă acum afla dacă și ce mîncîncă: bușet rece sau mîncare gătită.

Sateliiți lansați în cosmos n-au transmis, din nefericire, nici un fel de informații cu privire la acest capitol. Am fi continuat să plutim într-o neștiință toată dacă, de curînd, citeva întîmplări care au avut loc pe scoarta terestră n-ar fi venit să ne risipească neamurile.

În ziua de 9 octombrie 1958, în fața unei case din Capitală, și-a făcut apariția Teodora Boierel, de profesie vrăjitoare. N-a venit călătore pe mîtură. Înțeleg de două motive. Înțeleg de două motive. Înțeleg de două motive. Înțeleg de două motive.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar dă-mi un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg.

— Să-mi dai un semn, că te văd în fața școlii? — Înțeleg. — Dar d

Remarcabilele realizări ale științei și tehnicii sovietice

In U.R.S.S. s-a statornicit o tradiție frumoasă: a cinsti în fiecare an ziua de naștere a marelui Lenin prin acordarea unor premii pentru cele mai remarcabile realizări în domeniul științei și tehnicii, al literaturii și artei.

Premiile acordate pentru lucrări științifice și tehnice dovedesc încă odată că știința și tehnica sovietică, al căror prestigiu a crescut atât de mult în ultimii ani, își continuă ofensiva. Iată, de pildă, domeniul radiofoniei. Lumea s-a obișnuit de mult cu aparatele de radio cu lămpile electronice. Foarte curând, poate, aceste lămpi vor aparține trecutului. N. G. Basov și A. M. Prohorov, doctori în științele fizico-matematice, au descoperit un nou principiu de producere și amplificare a undelor radiofonice — nu cu ajutorul energiei mișcării macroscopice a electronilor ci al energiei legate de trecerea atomilor și moleculelor dintr-o stare intr-altă. Amplificatorii moleculari ce se vor construi pe baza acestui principiu vor putea mări de câteva sute de ori sensibilitatea aparatelor de radiorecepție, deschizând perspective de total noi în domeniul legăturilor radiofonice, al navigației cu ajutorul radarului, al radarului în general, în radio-astronomie.

Nucleul atomului, particulele elementare, prezintă încă multe secrete. La dezvoltarea lor contribuie uriașă mașina atomică creată în U.R.S.S. care nu are egal în lume: sincrociclotronul de zece miliarde electronvolți. Electromagnetul înelar al acestei mașini cântărește 36.000 tone: diametrul ei exterior este de 70 metri; presiunea din camera de vid a mașinii reprezintă o miliardime dintr-o atmosferă. În această cameră de vid, într-un câmp magnetic în continuă creștere, particulele elementare sînt silit să facă în 3.3 secunde nu mai puțin de 4.5 milioane rotații, parcurgînd — cu viteze apropiate de cea a luminii — un milion de kilometri. Pentru această importantă realizare a științei sovietice au primit Premiul Lenin un grup de savanți sovietici în

frunte cu academicianul V. I. Vexler, descoperitorul principiului autofazării, aflat la baza construcției sincrociclotronului.

O contribuție fundamentală la dezvoltarea științelor matematice a adus I. R. Safarevici, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S. El a primit Premiul Lenin pentru lucrările sale cu privire la teoria algebrică a numerelor, pentru descoperirea legii generale a reciprocității și rezolvarea problemei inverse a teoriei lui Galois. I. R. Safarevici a soluționat probleme legate de teoria algebrică a numerelor pe care timp de 150 de ani mulți dintre cei mai remarcabili matematicieni din lume au încercat zadarnic să le rezolve.

Industria sovietică, în dezvoltarea ei fără precedent, are nevoie de fier, de gaze naturale, mineruri de tot felul. H. M. Abdulaev, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., a reușit să descopere un șir de legi ale formării și răspîndirii zăcămintelor de minereu în Asia Centrală. Astfel, s-au putut descoperi uriașe și valoroase zăcăminte de o deosebită însemnătate pentru dezvoltarea industriei sovietice.

În altă parte a țării, în raionul Belgorod, în numai patru ani a fost explorat un imens bazin cu minereu de fier care depășește cantitativ și calitativ cele mai mari bazine de acest fel din lume. În total s-au descoperit aici zăcăminte cuprinzînd 20 miliarde tone minereu de fier. Grupul de geologi condus de A. A. Dublanski, care a descoperit zăcămintul, a fost distins cu Premiul Lenin.

Altă descoperire importantă este zăcămintul de gaze de la Șebelinka. Se găsește aici în subsol nu mai puțin de 130 miliarde metri cubi. De la Șebelinka au și pornit conductele spre Harkov, Dnepropetrovsk, Dneprodzerjinsk, Zaporojie; vor urma curînd altele spre Moscova, Briansk, Krivoirog. Dată fiind uriașa valoare a zăcămintului, a primit Premiul Lenin alt grup de geologi, condus de N. F. Baluhovski.

Un grup de profesori de la In-

stitutul energetic din Moscova, în frunte cu M. P. Vukalovici, a fost distins pentru cercetările teoretice și experimentale în legătură cu însușirile termofizice ale apei și ale vaporilor de apă la parametri înalți. Lucrările lor au permis alcătuirea unor tabele cu privire la însușirile termodinamice ale vaporilor de apă la presiuni de pînă la 1.000 atmosfere și temperaturi pînă la 1.000 grade. Aceste tabele, prin precizia, complexitatea și datele lor, de mare valoare pentru construcția de termocentrale, sînt unice în lume.

Au primit Premiul Lenin și colectivul constructorilor uriașelor turbine de la hidrocentrala de pe Volga. Aceste 20 de turbine cu o putere care nu are egal în lume, au fost construite la Leningrad.

În domeniul științelor biologice, au primit înalta distincție P. F. Zdrodovski și E. M. Golinevici pentru lucrarea lor „Invățătura despre ricketșii și ricketșioze” — microorganismele aflate, pe scara biologiei, între viruși și bacterii. O carte de aceeași valoare nu există încă în literatura mondială de specialitate.

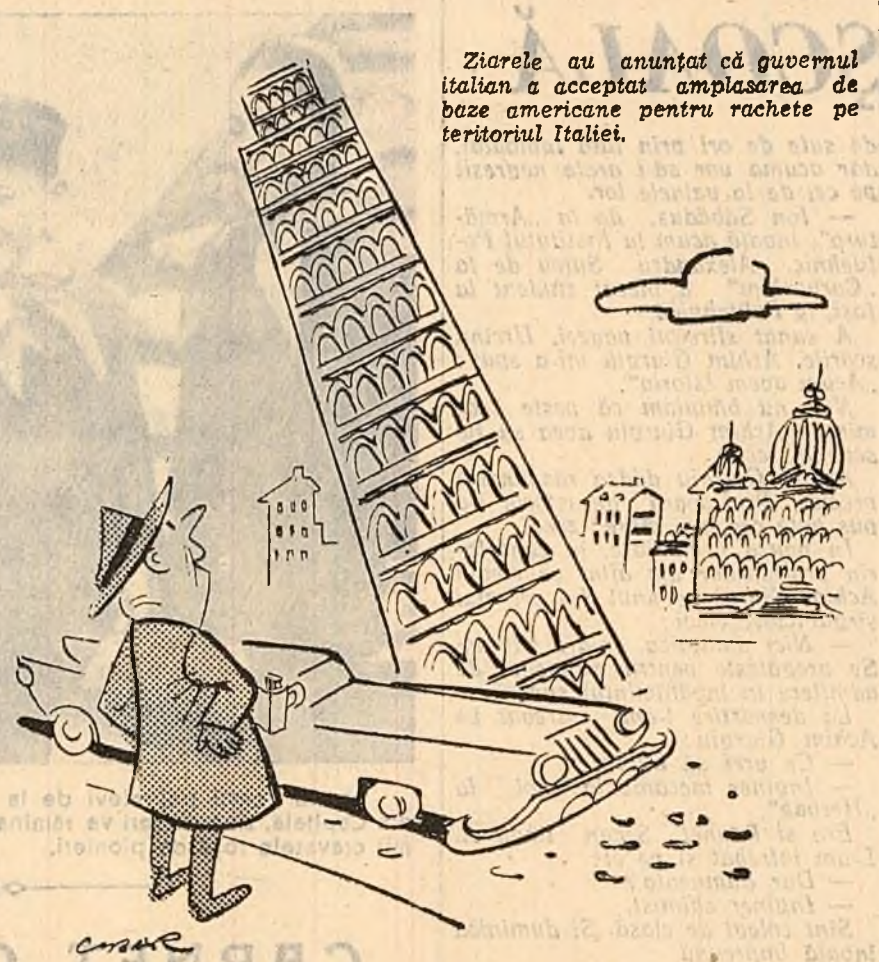
În cadrul întrecerii cu S.U.A., pentru depășirea producției animale pe cap de locuitor, are o deosebită valoare lucrarea lui I. S. Popov dedicată hrănirii animalelor și în care se expun principii noi, bazate pe studierea aprofundată a proceselor metabolice.

F. G. Kirienko și P. P. Lukianenko au primit Premiul Lenin pentru crearea unor noi metode de selecționare și obținere a unor soiuri de grâu de toamnă, rezistente la frig și foarte productive, dispunînd de înalte calități de panificație, iar selecționarul V. S. Pustovoiț pentru ridicarea conținutului de ulei la floarea-soarelui de la 28—33 la 57,8%, ceea ce a însemnat în ultimul cincinal un plus de multe mii tone de ulei.

Au mai primit Premiul Lenin numeroși ingineri și tehnicieni, care au realizat noi strungiri semiautomate hidraulice cu dispozitive de coplat, permițînd o sporire a productivității muncii de 3—5 ori, inventarii unor noi mecanisme de transmisie, constructorii a șapte mari furnale cu o capacitate totală de cca. 5 milioane tone fontă pe an. Au primit Premiul Lenin și constructorii gigantului stadion și a întregului complex sportiv de la Lujniki, ridicat într-un timp record datorită folosirii unor metode industriale de construcție.

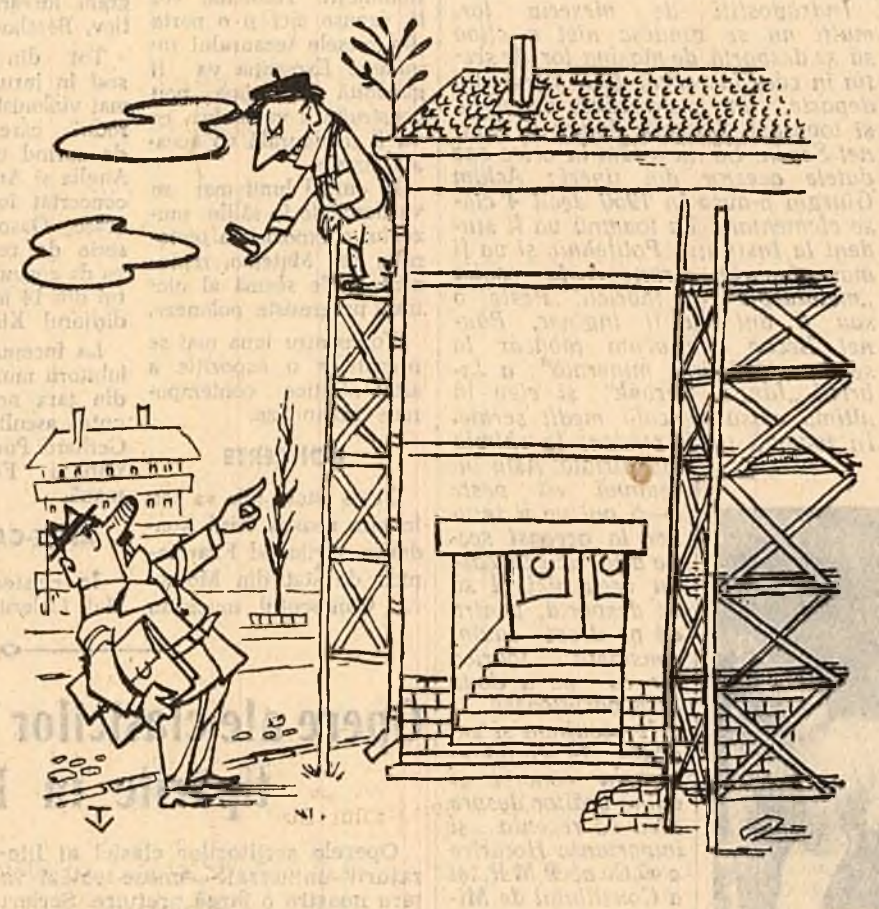
Aceștea au fost, pe scurt, lucrările științifice și tehnice distins în acest an cu Premiul Lenin. Ele toată sînt puse în slujba dezvoltării economiei sovietice și demonstrează uriașele posibilități de care dispune poporul sovietic pentru a înfrunța prevederile sentalenului, pentru a repurta noi victorii în marea operă de construire a comunismului.

G. B.

Ziarele au anunțat că guvernul italian a acceptat amplasarea de baze americane pentru rachete pe teritoriul Italiei.

Trușmentul în fața turnului înclinat din Piza: — Ah, ce rampă de rachete ar ieși din asta!... Desen de NELE COBAR

— E gata? Dar unde-s balcoanele și ferestrele?
— Nici o grijă! Se vor face... după primirea documentației...
(Desen de V. TIMOC)

zăhăr cere prășile repetate. Este necesar ca această cultură să fie prășită de 3—4 ori, iar la urmă să se facă mușuroitul. În R. D. Germană majoritatea acestor munci se face mecanizat; numai mușuroitul se execută încă manual.

La Conferința cooperativelor agricole de producție au fost dezbătute căile de dezvoltare a agriculturii socialiste din R. D. Germană în următorii 7 ani. În domeniul cultivării sfeclii de zahăr s-a insistat că sarcina cea mai importantă este continuarea perfecționării a mașinilor pentru complexa mecanizare a muncilor — de la semănat pînă la recoltă și transport. Un prim sistem de mașini, construit în R. D. Germană, care asigură o recoltare complet mecanizată a sfeclii de zahăr, a fost prezentat în această primăvară la Tîrgul de mostre de la Leipzig. Acest agregat poate recolta în zece ore sfecla de pe 2—3 ha. Agregatul scoate sfecla din pămint, taie și separă frunzele, iar cu ajutorul unor benzi încărcă în camioane, separat, sfecla și frunzele. Acest agregat elimină complet muncile manuale și dă posibilitate ca solul să fie arat imediat. În 1959, 75 la sută din sfecla cultivată în sectorul socialist va fi recoltată cu astfel de mașini.

În R. D. Germană, dat fiind stadiul actual de mecanizare, cu 8 pînă la 10 oameni se pot cultiva cu bine rezultate 100 ha. cu sfecla de zahăr. În cea mai importantă regiune de sfeclă de zahăr, regiunea Magdeburg, s-au creat toate condițiile pentru a se putea folosi tehnica cea mai avansată de la însemnarea pînă la recoltare. Plantele au fost semănate în rânduri drepte, la distanța de 41,7 cm, distanță corespunzătoare pentru întreținerea culturii, cu mașini și recoltarea cu combine.

Oamenii de știință depun și ei o activitate intensă, selecționînd soiuri de sfeclă de zahăr care să aibă un onțunut mai ridicat de zahăr.

Mijloacele tehnice înaintate, realizările științei agro tehnice, entuziasmul și priceperea cu care lucrează ăranimea muncitoare din R.D. Germană vor face ca cifrele prevăzute în planul de 7 ani pentru dezvoltarea agriculturii socialiste să devină realitate. Cele 313,7 chintale de sfeclă de zahăr obținute în medie la ha. în anul 1958 constituie cea mai bună paranghie cu pînă în 1955 se vor obține, așa cum prevede planul de 7 ani, 375 chintale la ha.

ȘTEFAN DEJU

„SOLDATUL SVEIK”

la Teatrul Național din Craiova

Figura rotundă și mereu zîmbitoare a bravului soldat Sveik e una din cele mai originale, mai populare și mai grase parodii ale militarismului reacționar, care s-au scris vreodată. Hazul său este irezistibil, acoperînd de ridicol falsul patriotism pe care îl propovăduiau clasele exploatare ale războiului mondial. Prin-un umor care îl este propriu, tot ceea ce spune celebrul erou al lui Hasek, capătă semnificația exact contrarie. Cînd, de pildă, în spital militar Sveik îl îndeamnă pe ingrijitorul care-l administrează înu-tili clistere: „Nu mă cruța... Gîndesc-te că de clisterele astea depinde soarta Austriei și că izbînda și a noastră!” — întreaga mentalitate cazonă și patriotardă a armatei burghezo-mosieresti apare în tot caraghiostul ei. Publicul larg a primit foarte bine ceea ce stă în spatele „prostiei” lui Sveik și această o dovedește nu numai popularitatea rădă pe care a dobîndit-o această operă în lumea întreagă, dar și sensurile politice foarte actuale pe care cititorii știu să le desprindă dintr-însa.

Punînd în scenă, la Teatrul Național din Craiova, o dramaturgie de Jean Grosu, după romanul lui J. Hasek, regizorul Dinu Cercescu a pornit de la o idee interesantă și adevărată. În concepția sa, Sveik este unul din nenunțrații oameni simpli și buni, care vor să trăiască în pace și liniște, dar care sînt țirîți de interesele exploatarelor într-un mîcel nedorit. Blajin, optimist și înzestrat cu un inepuzabil simț al umorului, Sveik face exces de zel, distrîndu-se pe socoteala polițaiilor și ofițerilor imperiali și arătînd, implicit, cît de timpuriu ar fi acela care s-ar devota cu sinceritate telurilor anti-populare ale războiului imperialist.

Ferindu-și rubicondul erou principal să alunece în caricatură, regizorul a ținut să sublinieze bunul simț cu care Sveik își bate joc de samavolnicia monarhică, de ofițerii retrograzi, bețivi și depravați, de canoanele brutale și stupide ale unei armate care apără profiturile clasei stăpînitoare. Inteligent, caibic, Sveik apare astfel ca un trunchi-pare a spiritului popular, care nu poate fi încuștat. El nu va fi deci o persoană de caricatură, ci de imitativă, un om simpatic și pașnic, pe care zadarnic încearcă să-l ajusteze pe măsura ei, lumea caricaturală a militarismului, bazată pe automatism și minciună, pe rigiditate și îngîmfare prostescă.

În interpretarea actorului Matel Alexandru, am putut vedea pe scena craioveană un Sveik mai puțin șarțat decît în filmele pe care le cunoaștem, în schimb foarte uman, glumeț și de treabă. Cu o față deschisă, jovială de bonom, dar și cu ironie, actorul a creat un vesel erou popular — un fel de Făcăl sau Ulenpiegel, în haine de ostaș caiburgic. Deși l-am fi dorit mai „filozof”, mai vorbă-lungă, personajul e reușit, autentic. Au fost însă și momente cînd interpretul a urmărit mai mult „efectul” imediat la public, fără să dea observațiilor ascuțite ale lui Sveik o adresă socială deajuns de precisă. Se înțelege că în concepția regizorală despre care am vorbit mai sus, Sveik nu urmează să strănească risul prin simpla sa apariție, ci prin contrastul dintre simplitatea lui sănătoasă și mecanismul înșeninat al aparatului de stat asupritor; din păcate, tocmai acest contrast, care ar fi trebuit să fie edificator și ilariant, nu se realizează aproape de loc în spectacol.

Cu excepția feldkuratului Otto Katz — a cărui ipocrită cucernicie de bețivan este dezvăluită în interpretarea lui Amza Pellea — și într-o anumită măsură, a șefului de post (Ștefan Moiseșcu) care a redat — cu inegalități — incapacitatea de a

CRONICA TEATRALĂ

La numai cîteva săptămîni de la premieră, unele replici nu erau spuse la timp, intrările și ieșirile din scenă nu se produceau cu suficiență excitante, numeroase nuanțe se pierdeau din pricina neatenției, neștiinței rolurilor sau a rostirii plate, mediocre, a textului. Cauzele? Între altele, se pare că spectacolul a fost insuficient lucrat încă de la început.

E drept că și dramaturgia suferă de slăbiciuni serioase. Teatrul ar fi trebuit să mai lucreze cu ajutorul adaptării, pentru a valorifica în mai mare măsură episoadele virulente de demascare socială, replicile și istorioarele atât de semnificative și suculente care abundă în roman. Tablourile nu au coezione (în special ultimele două), astfel încît spectatorul urmărește cu greu ideea conducerătoare a întregii lucrări. Încercînd să suplinească intruciva acest defect, regia a introdus înaintea fiecărui tablou cîte o scenă simbolică, un fel de motto al episodului respectiv. De pildă, un șir de figuranți, în civil, cîntînd un mars naționalist războinic, defilează în spatele unui panou caricatural-militarist și ies pe partea cealaltă în chip de ostași imperiali, în uniformă și cu arma la umăr, ca dintr-o fabrică de carne de tun. Ideea nu e rea, iar unele texte de cîntec (compuse de Petre Dragu) sînt amuzante. Realizarea însă, e și aici de multe ori deplorabilă. Într-un asemenea „motto” putem vedea cum un grup de figuranți, ținînd fiecare în brațe cîte un panou înfășinat o căldură, pătrund în debara-dă pe scenă, se îngîmfăsc dezordonat, fără nici o noimă, apoi alina ză „clădirile” (dar în așa fel încît se vadă deosebit picioroasele oamenilor care... în aceste case în brațe) și în fine, la intrarea feldkuratului Otto Katz încep să agite panourile de parcă ar voi să-l sorocovească. Cu greu se poate ghici, în tot acest talmeș-balmeș, ideea inițială a regizorului — aceea că feldkuratul e atît de beat, încît, mergînd pe stradă, i se pare că toate clădirile se clatină în jurul său.

Decorurile (Ion Popescu-Udrisțe) sînt sugestive punctual, cu umor local acțiunii (de exemplu, interiorul îmbibat de pornografie al locuinței lui Lukas).

Plecî de la acest spectacol o amintirea unor momente bune și cu regretul de a nu fi putut admira o realizare pe de-a-ntregul împlinită. Există însă suficiente posibilități pentru îmbunătățirea spectacolului; pentru a-l aduce la nivelul pe care îl impun prestigiul și emblema de Teatrul Național. Conducerea teatrului trebuie să urmărească cu mai multă grijă pregătirea atentă și mințioasă a fiecărui spectacol, să nu tolereze superficialitatea, graba. Neglijența și muneța artistică făcută de mintuală nu pot fi îngăduite. Ne așteptăm la mai mult auto-exigență din partea colectivului craiovean, care a obținut o serie de succese în ultimele stagii.

ANDREI BALEANU

Din viața culturală internațională

● A fost terminată trilogia cinematografică „Calvarul”, după romanul lui Alexei Tolstoi. După filmele „Surorii” și „Anul 1918”, va apare în curînd pe ecrane și ultima parte a trilogiei „O dimineață mohorâtă”.

● În R. P. Chineză a apărut recent o culegere de cîntece populare din provincia Guandun. Sînt cîntece care au înflăcărat masele în timpul războaielor civile și a războiului anti-japonez. Culegerea cuprinde și cîntece apărute în Guandun după eliberare, pe feme inspirate din marile realizări de astăzi.

● În India s-au sărbătorit recent 75 de ani de la nașterea unuia dintre cei mai bătrîni scriitori în limba marathi — Mama Varkar. În decursul celor 50 de ani de activitate creatoa-

re Varkar a scris 47 de piese, 32 romane, cîteva volume de nuvele și numeroase articole despre dramaturgie. În operele sale și-au găsit oglindirea evenimentelor importante din istoria poporului indian ca, de pildă, mișcarea populară împotriva colonialiștilor.

● La Buenos Aires, dispăre în fiecare an un teatru, scrie o revistă argentiniană. De la 50 de teatre în 1935, nu au rămas în 1958 decît 21, deși în ultimii ani populația a crescut. Cele mai multe teatre s-au transformat în cinematografe.

● La New York a apărut o carte intitulată „Moștenirea lui Stanislavski”. Ea cuprinde articole, cuvîntări, note și amintiri ale cunoscutului regizor sovietic.

atenția Ernst Bûthge — nu pot însă corecta decît în foarte mică măsură un asolament greșit”. Terenul pre-văzut pentru sfeclă trebuie să conțină o cantitate suficientă de humus. În acest scop se dau cantități mari de gunoi de grajd care se împrăștie uniform încă din toamnă. Numeroase experiențe au dovedit că îngrășămintele minerale, îndeosebi cele azotoase, își fac efectul din plin numai atunci cînd s-a dat și gunoi de grajd. Sfecla de zahăr, una din cele mai productive plante, are nevoie de o cantitate mai mare de îngrășăminte decît oricare altă cultură. Azi în R. D. Germană la un ha. de sfeclă se dau 76 kg. azot, 48 kg. acid fosforic, 90—100 kg. potasiu și var, după cum este și solul. Desigur, în anumite cazuri se folosesc cantități și mai mari. Rezultate deosebite s-au obținut pe acele terenuri, care, în afară de îngrășare, au mai fost irigate prin aspersiune (ploaie artificială).

„La noi zahărul se bagă cu sapa în sfeclă” — mi-a spus cunoscutul cultivator de sfeclă Schmidt, din regiunea Halle. Intr-adevăr, sfecla de

O valoroasă experiență în cultivarea sfeclii de zahăr

De cum iarna începe să facă loc primăverii și termometrul arată că temperatura solului s-a ridicat la peste 5 grade Celsius, cultivatorii de sfeclă de zahăr încep însămînțirea, deoarece știu că sfecla dă rod cu cîtă mai bogat cu cît este însămînțită mai devreme. Deși, clima în R. D. Germană este mai răcoasă decît la noi, iar muncile agricole încep în general mai tîrziu, în numeroase unități socialiste s-a terminat de mult semănatul sfeclii.

Membrii cooperativelor agricole de producție din Ludwigsburg și Schônhausen au fost printre primii care au terminat semănatul sfeclii. Cele două cooperative agricole sînt cunoscute în toată republica pentru bogatele recolte de sfeclă de zahăr pe care le-au obținut anul trecut. Pentru ca să obții, ca cei din Schônhausen, în medie, 513 chintale sfeclă la hectar, trebuie să cumosi multe metode înaintate și să știi să le pui în practică.

La „Conferința zahărului” de la Halle din februarie 1958, la care au participat în afară de numeroși cultivatori de sfeclă și reprezentanți ai industriei constructoare de mașini agricole, activiști de partid și de stat, a fost stabilită sarcina ca în anul 1958 în R. D. Germană să fie însămînțită cu sfeclă de zahăr o întindere de 227.000 ha. Recolta prevăzută era de 6.450.000 tone sfeclă din care urma să se obțină 828.000 tone zahăr.

Aceste cifre însemnau o creștere serioasă față de anul precedent (în baza lor producția de sfeclă urma să crească, într-un singur an, în cooperativele agricole de producție cu 46,1 la sută). Ele au fost nu numai realizate, dar și depășite: s-au recoltat 6.800.000 tone sfeclă de zahăr și s-au obținut 840.000 tone zahăr. Rezultatele bune obținute în ultimii ani au permis ca R. D. Germană să devină o țară exportatoare de zahăr și de semînțe de sfeclă.

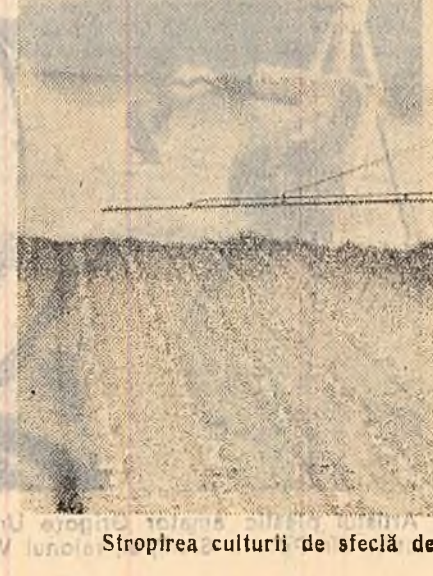
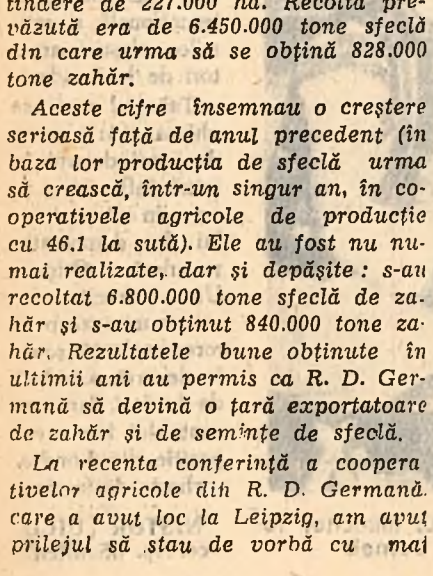
La recenta conferință a cooperativele agricole din R. D. Germană, care a avut loc la Leipzig, am avut prilejul să stau de vorbă cu mai

mulți țărani colectivști și tehnicieni, printre care Ernst Bûthge, președintele cooperativei agricole din Schônhausen și agronomul Widra Franz din Kremmen. Din discuțiile cu ei am putut să înțeleg cîteva principii de care se ține seama în cultura sfeclii de zahăr.

Azi în R. D. Germană nu se mai pune problema extinderii suprafețelor cultivate cu sfeclă de zahăr, ci a sporirii producției la hectar prin folosirea rațională și intensivă a suprafețelor existente. În urma unor cercetări îndelungate s-a ajuns la concluzii care dezminț concepția învechită potrivit căreia sfecla ar avea neapărat nevoie de un sol greu. Într-un sol ușor, dacă se dau îngrășăminte, se obțin rezultate foarte bune. În pămînt lutos s-au obținut în medie 416 chintale la ha. cu un conținut de 18 la sută zahăr.

O mare importanță are asolamentul. Un rezultat bun s-a obținut prin însămînțirea sfeclii după cartofi sau secară de toamnă. Obținerea unor recolte mari depinde și de folosirea unor cantități suficiente de îngrășăminte. „Acestea — mi-a atras

Stropirea culturii de sfeclă de zahăr împotriva dăunătorilor,

Sărbătorirea zilei mondiale de luptă a tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistența pașnică

Un mare număr de tineri din întreaga lume s-au adunat în București...

La adunare au participat de asemenea activiști ai Comitetului Central și ai Comitetului orășenesc U.T.M. București...

Cocktail oferit de însărcinatul cu afaceri ad-interim al Franței la București

Vineri după-amiază, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Franței la București, Jean du Boisberranger...

Cu prilejul apariției în limba română a epopeei populare finlandeze „Kalevala”

Însărcinatul cu afaceri ad-interim al Finlandei la București, Matti Pyykko, a oferit vineri seara un cocktail...

Dezvoltarea colaborării și legăturilor prietenești romino-sovietice

MOSCOVA 24. — Corespondentul Agerpres transmite: La Moscova a fost semnat planul de colaborare...

Semnarea acordului comercial și de plăți între R. P. Română și R. P. Ungară pe anul 1959

La 24 aprilie 1959, s-a semnat la Budapesta, între guvernul Republicii Populare Romine și guvernul Republicii Populare Ungare...

De asemenea, au mai fost de față funcționari superiori din Ministerul Comerțului Exterior și din Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Ungare...

Semnarea Convenției consulare între R. P. Română și R. P. Bulgaria

Intre 15 și 23 aprilie a.c. au avut loc la București tratative între delegațiile guvernamentale ale R. P. Romine și R. P. Bulgaria...

Convenția consulară a fost semnată în ziua de 23 aprilie, din partea română de către Aurel Mălinaș...

In apărarea lui Manolis Glezos

ATENA 24 (Agerpres). — TASS. Ziarul „Avghi” relatează că în legătură cu așa-numitul proces intentat lui Manolis Glezos...

Proiectul unui nou pact agresiv în zona Mediteranei

ISTANBUL 24 (Agerpres). — Într-o corespondență specială din Ankara, ziarul „Son Posta” care apare la Istanbul...

TELEGRAMME EXTERNE

Plenara C. C. al P. C. Bulgar

SOFIA 24 (Agerpres). — B.T.A. transmite: La 24 aprilie s-a dat publicității la Sofia comunicatul cu privire la plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar...

Sesiunea Adunării Reprezentanților Popolari din întreaga China

PEKIN 24 (Agerpres). — China Nouă transmite: În cadrul sesiunii din 24 aprilie a sesiunii Adunării Reprezentanților Popolari din întreaga China...

Agentia China Nouă despre lichidarea bandelor rebele în regiunea Loka (Tibet)

LHASA 24 (Agerpres). După cum relatează corespondentul agenției China Nouă, după lichidarea definitivă a rebeliunii în regiunea Lhasa...

Accentuarea fenomenelor de criză în economia Angliei

LONDRA 24 (Agerpres). — Ziarele britanice au subliniat că criza carburanilor care a lovit economia țărilor vest-europene...

Colaborare frățescă la Institutul de la Dubna

(Urmare din pag. 1-a) Într-o țară teoreticianul Mayer Meinhart, care a dus la bun sfârșit cercetări interesante...

De la corespondentul nostru în R. P. Chineză

„ALTĂ APĂ CURGE ACUM PE FLUVIUL PERLELOR”

„Trenul a pornit. Din difuzorul compartimentului o voce arifuzată stătuiește pe căldori să-și așeze bine bagajele, să nu lase copii singuri pe culoare, să-și ia fructe sau țigări de la vagonul-restaurant etc.

FILE DE ISTORIE

Cantonul — marele port din sudul Chinei — a fost cîndva o „cittadelă a bușinilor-ului”. În centrul orașului, însoțite de canale cu apă, ca într-o mică Venetie...

De la corespondentul nostru în R. P. Chineză

„ALTĂ APĂ CURGE ACUM PE FLUVIUL PERLELOR”

vestesce cite ceva despre România. Si astfel, în timp ce trenul cuerește departările, în timp ce se succed imaginea cîmpiei chineze — oredzări punctate de pălării enorme de pai ale țărănilor, moștele de pălării sub care se odihnesc strămoșii, vechi temple ratase într-o curcencică visare între picuri de arbori, sale inconjurate cu ziduri înalte — eu incerc să evoc irumustelile țării noastre, realizările industriei noastre socialiste, viața țărănilor din gospodăriile colective...

FILE DE ISTORIE

Cantonul — marele port din sudul Chinei — a fost cîndva o „cittadelă a bușinilor-ului”. În centrul orașului, însoțite de canale cu apă, ca într-o mică Venetie, au rămas clădirile masive ale fostelor companii englezești, frantuzesti sau americane.

ULTIMELE STIRI * ULTIMELE STIRI * ULTIMELE STIRI * ULTIMELE STIRI

DE PESSE HOTARE

In intimpinarea conferintei de la Geneva a ministrilor Afacerilor Externe

Să se creeze o atmosferă favorabilă tratativelor

Numeroase mitinguri și adunări în R. D. Germană

Berlin 24 (Agerpres). — In R. D. Germană se desfășoară numeroase mitinguri și adunări în care oamenii muncii cer ca la conferința de la Geneva a ministrilor Afacerilor Externe să se adopte hotărâri care să contribuie la reglementarea pașnică și democratică a problemei germane...

Uneltirile adversarilor colaborării internaționale trebuie să înceteze

Moscova 24 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Pravda” publică la 24 aprilie un articol de fond în care se spune între altele: Lupta consecventă și perseverentă a forțelor păcii pentru slăbirea în cordării a adus o oarecare încălzire a atmosferei internaționale...

Conferința internațională sindicală de la Gôrlitz

Berlin 24 (Agerpres). — R. Kirchner, secretar al conducerii generale a Uniunii sindicatelor libere germane, a declarat la o conferință de presă, care a avut loc la Berlin, că la Conferința internațională a sindicatelor și oamenilor muncii din Europa pentru un tratat de pace cu Germania, pentru dezarmare și interzicerea armelor atomice, care va avea loc între 8 și 10 mai în R.D.G., la Gôrlitz, sunt invitate numeroase organizații sindicale internaționale și naționale de cele mai diferite orientări politice...

LA 24 APRILIE A AVUT LOC LA HRADUL DIN PRAGA Conferința Frontului Național în cadrul căreia s-au discutat problemele desăvârșirii construcției socialiste.

La această conferință Antonin Novotny, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, și președintele al Republicii Cehoslovacia, a vorbit despre sarcinile Frontului Național în îndeplinirea directivelor Congresului al XI-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia, a rezoluției ultimite ale C.C. al P.C. din Cehoslovacia, și despre problemele principale ale situației internaționale actuale.

La 23 aprilie a sosit la Londra un grup de oameni de știință sovietici, care lucrează în domeniul fizicii, condus de acad. M. A. Leontovici. Fizicienii sovietici vor lua cunoștință de lucrările oamenilor de știință englezi în domeniul reacțiilor termonucleare dirijate și vor participa la conferința pentru procesele termonucleare. Deputații sovietici va vizita o serie de centre engleze de cercetări științifice printre care: centrele de la Harwell, Aldermast și Cambridge.

ASOCIAȚIA DE PRIETENIE CU POZITIVELE AFRICII a fost constituită la Moscova la 23 aprilie. În președinția sa stă doctorul în științe istorice a fost al președintelui conducerii acestei asociații.

SEDINȚA C.C. AL P.C. DIN ARGENTINA. După cum relatează ziarul „Pueblo Unido”, recent a avut loc o ședință a Comitetului Central al Partidului Comunist din Argentina. La ședință a fost ascultat și dezbătut raportul lui Alvarez, secretar al C.C., despre rezoluțiile Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. C.C. al P.C. din Argentina a ascultat și dezbătut raportul lui Codovilla, secretar al C.C. al P.C., asupra situației din Argentina.

CASA ALBA A COMUNICAT că președintele Eisenhower la numit oficial pe John Foster Dulles, în funcția de consultant special pentru problemele politicii externe pe lângă Casa Albă. ORGANIZAȚIA EUROPEANĂ PENTRU COLABORAREA ECONOMICĂ (O.E.C.E.) a publicat un raport asupra economiei grecești. În raport se spune că situația economică a Greciei este din ce în ce mai grea, întrucât deși a fost înregistrat un progres în ceea ce privește activitatea în cursul ultimilor ani. Acest fapt, continuă raportul, „îngreunează o dezvoltare echilibrată a economiei grecești”.

Conferința de la Londra a experților occidentali

Londra 24 (Agerpres). — La 24 aprilie au luat sfârșit la Londra lucrările grupului de experți al celor patru puteri occidentale — Statele Unite, Marea Britanie, Franța și R.F. Germană, — întrunitii încă de săptămâna trecută pentru a încerca să stabilească o linie comună a Occidentului în problema Berlinului și problema germană înainte de începerea tratativelor la nivelul ministrilor de Externe occidentali.

Opinia publică sovietică probă în unanimitate și sprijină poziția guvernului său, care demască neobosit uneltirile adversarilor colaborării internaționale. Ea a aderat întru totul la chemarea guvernului care cere să se pună capăt acțiunilor ce înrăutățesc situația internațională și împiedică succesul viitoarelor conferințe. Oamenii sovietici sunt conștienți că această cerere va găsi înțelegere și sprijin în rândul milioaneilor de oameni care doresc încetarea „războiului rece”.

A înzestra R. F. Germană cu arma atomică înseamnă a primejdiu tratativele Est-Vest

Londra 24 (Agerpres). Opinia publică progresistă din Anglia salută nota guvernului sovietic adresată guvernului S.U.A., considerând-o un avertisment oportun dat adversarilor reglementării problemelor internaționale pe cale pașnică. Ziarul „Daily Worker” subliniază că a înzestra Germania Occidentală cu arma nucleară înseamnă a pune în primejdie tratativele dintre Est și Vest. Ziarul arată de asemenea că Uniunea Sovietică a prins Statele Unite în flagrant delict „în încercările lor de a zădărnici anticipat tratativele dintre Est și Vest în problema legată de Germania, prin punerea armei nucleare la dispoziția Germaniei Occidentale”.

Proteste vehemente stîrnesc în opinia publică zborurile provocatoare ale avioanelor americane spre Berlin la o altitudine de peste 10.000 de picioare.

Intr-un comentariu radiodifuzat Carol, observator al influențului ziar conservator „Sunday Times”, subliniază că „n-are nici un rost să închidem ochii asupra faptului că aceste zboruri la o altitudine de peste 10.000 de picioare reprezintă o pregătire pentru sublinierea unui nod aerian Germana Occidentală-Berlin”. După părerea comentatorului, aceasta nu constituie ciușt de pușin o dovadă a năzuinței spre reglementarea prin tratative a problemelor nerezovalate. Recunoscând că aceste raiduri stîrnesc neliniște și opoziții în Anglia, comentatorul subliniază că „obiecțiunile împotriva acestor zboruri sînt determinate de convingerea că ele sînt de natură să înrăutățească atmosfera și să reducă șansele de a se ajunge la un acord cu Rusia”.

In parlamentul indian au fost relevate

Succesele de la uzina din Bhilai construită cu ajutorul U. R. S. S.

Delhi 24 (Agerpres). — TASS relatează că în Camera populară a Parlamentului indian, ministrul Industriei Metalurgice și Miniere și al Combustibilului al Indiei, Swaran Singh, a relevat succesele obținute în muncă de metalurgii de la Uzina metalurgică din Bhilai construită cu ajutorul Uniunii Sovietice.

Prețul de cost al unei tone de fontă produse la Uzina metalurgică din Bhilai, a subliniat Swaran Singh, este cu 12 rupii mai mic decît preț

ul de cost al fontei obținute la Uzina metalurgică din Rurkel, construită, după cum se știe, cu participarea firmelor vest-germane. Ministrul indian a subliniat în legătură cu aceasta rămînerea considerabilă în urmă a Uzinei de la Rurkel și în ceea ce privește volumul producției. În timp ce pînă la 10 aprilie a. c., a subliniat el, la Uzina de la Bhilai s-au produs 47.601 tone fontă, la Rurkel s-au produs doar 25.923 tone fontă.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul R.P. Romine la Belgrad

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul R.P. Romine la Belgrad

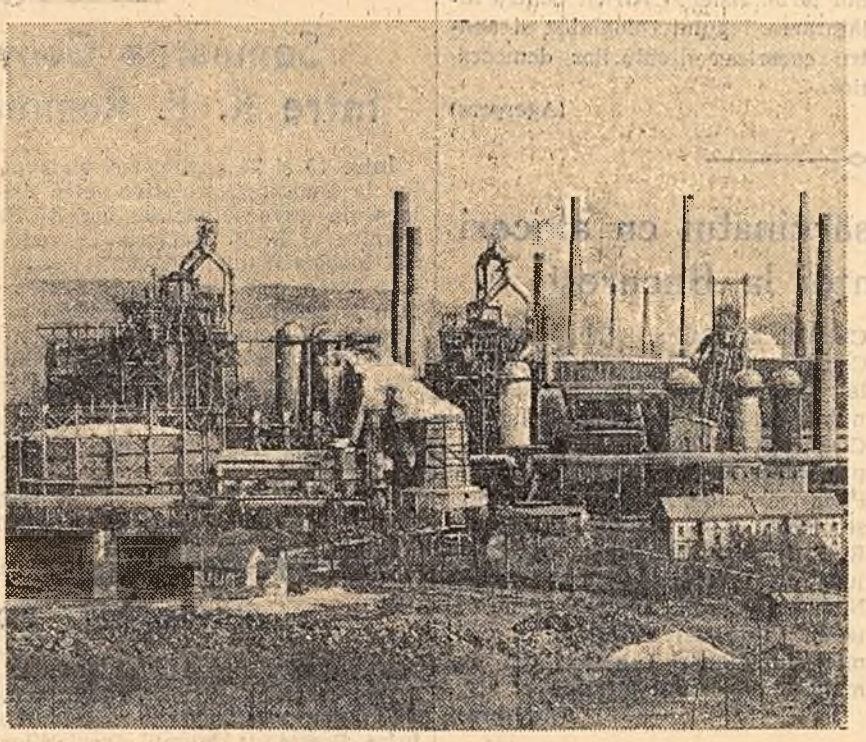
Belgrad 24 (Agerpres). — La 24 aprilie a.c. ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romine la Belgrad, Ion Rab, a înmănat scrisorile sale de acreditare președintelui Republicii Populare Federative Iugoslave, Iosip Broz Tito.

La înmînarea scrisorilor de acreditare au asistat secretarul de stat pentru Afaceri Externe al R.P.F. Iugoslavia, Kocoe Popovici, secretarul general al președintelui Republicii, Leo Mates, precum și șeful protocolului președintelui Republicii, Zdenko Štambuk.

Ambasadorul Republicii Populare Romine a fost însoțit de primul secretar al ambasadei, Radu Comșa, atașatul militar locotenent-colonel, Ștefan Stan, consilierul comercial Vasile Vicol și secretarul ambasadei, Vasile Șandru.

După înmînarea scrisorilor de acreditare, președintele Tito a avut o convorbire cu ambasadorul R. P. Romine, Ion Rab.

O mîndrie a industriei cehoslovace

In anul regimului de democrație populară la întreprinderea siderurgică din Trinec, nordul Moraviel —

Apelul de 1 Mai al sindicatelor muncitorilor din Irak

Bagdad 24 (Agerpres). — Postul de radio Bagdad a transmis apelul adresat cu prilejul zilei de 1 Mai de Biroul Executiv al Sindicatelor muncitorilor din Republica Irak tuturor sindicatelor muncitorești și organizațiilor de masă.

Peste cîteva zile, se spune în apel, clasa noastră muncitoare și marea popor irakian vor sărbători pentru prima oară în condițiile regimului republican ziua de 1 Mai, sărbătoare muncitorilor din toată lumea. Ziua solidarității clasei muncitoare de pretutindeni în lupta pentru o viață liberă, demnă, pentru un viitor mai bun, ziua solidarității popoarelor iubitoare de libertate, pace și democrație.

În apel sînt enumerate lozincile sub care se va desfășura demonstrația de 1 Mai a oamenilor muncii irakieni.

SCURTE STIRI

LA 24 APRILIE A AVUT LOC LA HRADUL DIN PRAGA Conferința Frontului Național în cadrul căreia s-au discutat problemele desăvârșirii construcției socialiste.

LA 24 APRILIE A AVUT LOC LA HRADUL DIN PRAGA Conferința Frontului Național în cadrul căreia s-au discutat problemele desăvârșirii construcției socialiste.

ASOCIAȚIA DE PRIETENIE CU POZITIVELE AFRICII a fost constituită la Moscova la 23 aprilie. În președinția sa stă doctorul în științe istorice a fost al președintelui conducerii acestei asociații.

SEDINȚA C.C. AL P.C. DIN ARGENTINA. După cum relatează ziarul „Pueblo Unido”, recent a avut loc o ședință a Comitetului Central al Partidului Comunist din Argentina. La ședință a fost ascultat și dezbătut raportul lui Alvarez, secretar al C.C., despre rezoluțiile Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. C.C. al P.C. din Argentina a ascultat și dezbătut raportul lui Codovilla, secretar al C.C. al P.C., asupra situației din Argentina.

CASA ALBA A COMUNICAT că președintele Eisenhower la numit oficial pe John Foster Dulles, în funcția de consultant special pentru problemele politicii externe pe lângă Casa Albă. ORGANIZAȚIA EUROPEANĂ PENTRU COLABORAREA ECONOMICĂ (O.E.C.E.) a publicat un raport asupra economiei grecești. În raport se spune că situația economică a Greciei este din ce în ce mai grea, întrucât deși a fost înregistrat un progres în ceea ce privește activitatea în cursul ultimilor ani. Acest fapt, continuă raportul, „îngreunează o dezvoltare echilibrată a economiei grecești”.

LA 24 APRILIE A AVUT LOC LA HRADUL DIN PRAGA Conferința Frontului Național în cadrul căreia s-au discutat problemele desăvârșirii construcției socialiste.

LA UZINELE CHIMICE „THOMPSON HAWORTH” DIN ORAȘUL KANSAS CITY, în urma unei explozii, a izbucnit un puternic incendiu, care a cuprins rezervoarele de produse chimice. Norii de fum degajați de acest incendiu s-au răspîndit pe o distanță de 2 kilometri. Din cauza temperaturii ridicate, pompierii nu au reușit să se apropie de locul sinistrului. Nu au putut fi determinate cauzele exploziei și numărul victimelor.

GREVE ÎN ANGLIA. La 23 aprilie la uzina de automobile din Preston (Lancashire) 60.000 de muncitori metalurgici au declarat grevă în semn de protest împotriva concedierii unui tovarăș de-al lor.

De două zile continuă greva pe care au declarat-o 150 de muncitori de la mina de cărbuni din Nuneaton (Warwick). Greviștii cer majorarea salariilor lor. La 23 aprilie încă 350 de mineri au început lucrul în semn de solidaritate cu greviștii.

TELEVIUZE: orele 19.00 — Informațiile după-amiezii; 19.05 — Album artistic pentru pionierii și școlarii; „Ne prezătim pentru concursul artistic inter-scoar”; 19.30 — Transmisie de la Teatrul de Operă și Balet al R.P. Romine a spectacolului „Coppelia” de Leo Delibes; în pauze: Jurnalul Televiziunii; Exponat de artă plastică a Țărilor socialiste la Moscova. Ultimele stiri.

CINEMATOGRAFE: Capcana lupilor — Patria București; Steaguri pe turnuri — Republica, 1 Mai; Ivan cel Groznic (seria I) — Magheru, Lumina; Zmeul de la capătul lumii — V. Alexandri, I. C. Frimu, Flacăra; Orășul liber — 23 August, Libertății, Alex. Sahia; Tatăl meu actorul — Centria; Misiune specială — 13 Septembrie, Art. Gh. Doja; Un ciclu de filme în cinstea celei de a 10-a aniversări a mișcărilor mondiale pentru pace — Maxim Gorki, Olga Bancic, Mingea; Victoria, 8 Martie; Program de filme documentare și desene animate — Timpușor, Noi Alex. Popov; De partea cealaltă — Înfrățirea între popoare; În întimpinarea tericrilor — Tineretului, Mio.

CUM VA FI VREMEA? Pentru următoarele trei zile în țară vremea va continua să se încălzească ușor și treptat. Cerul va fi schimbător, temporar noros în estul și sud-estul țării, unde local va ploua. Vânt slab, pînă la potrivit. Temperatura în creștere; minimumul vor fi cuprins între 2 și 12 grade, iar maximumele între 14 și 24 grade.

„Este în interesul Greciei să accepte crearea unei zone denuclearizate în Balcani”

— scrie ziarul „Avghii”

Atena 24 (Agerpres). — TASS: Nota adresată de guvernul sovietic guvernului S.U.A. în legătură cu pregătirile care se fac pentru crearea de baze americane pentru rachete în țările din Europa Occidentală, inclusiv pe teritoriul Greciei, a provocat un viu interes în presa greacă. Ziarul „Avghii”, publicînd conținutul notei la bază de funde, subliniază că crearea bazelor pentru rachete în Grecia și Turcia „va agrava situația în Balcani”. „Conducătorii Greciei, subliniază ziarul, vor ca și în problema bazelor

pentru rachete să pună țara în fața unui fapt împlinit, așa cum au procedat în problema Ciprului. Crearea bazelor pentru rachete în Grecia va lega și mai mult țara de carul de război al politicii imperialiste a Departamentului de Stat al S.U.A. Grecia are cel mai mult nevoie de înțelegere internațională, de comerț cu țările răsăritene și de coexistență cu țările vecine. Este în interesul țării să accepte propunerea cu privire la crearea unei zone denuclearizate în Balcani”.

apte semnificative în viața politică occidentală

În articolul intitulat „Manifestări potrivnice intereselor păcii”, publicat în ziarul de ieri, au fost menționate cîteva din manevrele cercurilor interesate în menținerea „războiului rece”. Aceste cercuri se cramponează de o linie pe care înșiră presa burgheză o numește în mod curent „imobilism” — linia de prelungire la infinit a cursei înarmărilor, de subminare a posibilităților de destindare internațională. Aceasta este linia veche a cercurilor agresive și a cărei sterilitate și discreditare au devenit tot mai evidente.

democrat din Germania Occidentală nu pot fi bănuți că și-ar fi schimbat peste noapte convingerile ideologice. Originea tendințelor arătate trebuie căutată în presunerea opiniei publice lubitoare de pace, în uriașul eșec al noului inițiativă de pace ale Țărilor socialiste și în legătură cu aceasta, în imposibilitatea așumării politice de poziții „de forță”, în primejdiile pe care le generează și în sterilitatea ei — cu excepția foloșelor pe care le aduce marilor trusturi de armament.

În Coreea, în Vietnam, în Egipt și cu prilejul altor aventuri militare, partizanii politici „de forță” au fost nevoiți să vadă că adevăratul raport de forță nu le este favorabil și că, mai ales în aceste condiții, forța nu le poate aduce nimic bun.

În același timp, s-a vădit din nou că politica de înarmări intensive și de „război rece” duce în cele din urmă, inevitabil, la înrăutățirea situației economice și întinerea fenomenelor de criză în țările capitaliste, la intensificarea luptei acestor țări pentru piețe de desfacere, la ascuțirea contradicțiilor dintre ele.

Factorul cel mai important, elementul hotărâtor care a determinat apariția tendințelor amintite, îl constituie însă presunerea crescîndă a opiniei publice care sprijină fără rezerve eforturile consecutive pe care le fac pentru preîntîmpinarea primejdiilor unui nou război Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste. În inițiativa și propunerile Țărilor socialiste îndreptate spre alinierea acestor obiective, spre soluționarea problemelor litigioase numai pe calea tratativelor, oți oamenii de bună credință, îndiferenți de țara în care trăiesc, văd o expresie a propozițiilor lor interese vitale, a năzuințelor lor spre o viață pașnică și liniștită. Tocmai de aceea noile propuneri ale Uniunii Sovietice în problema Tratatului de pace cu Germania, a lichidării ocupației în Berlin Occidental, precum și în alte importante probleme ale vieții internaționale au trezit un ecou atît de imens în lumea întreagă.

Unora dintre politicienii care susțin necesitatea renunțării la „linia rigidă” a Occidentului, presa burgheză le impută că nu au altă pacea le-ar sta la inimă, cît dorința de a fi... „populari printre-o politică de tratative cu U.R.S.S.”. Dar oare nu este aceasta o recunoaștere a faptului că azi aceia care pășesc pe o linie de bunăvoință și tratative pașnice este „pe placul maselor”, pe cînd aceia care merge pe linia veche a războiului rece este tot mai izolat și trebuie să înfrunte împotriva și oprobriul opiniei publice? Fapt e că cererile pentru „flexibilitate” au luat asemenea proporții, încît nici unul dintre conducătorii coaliției atlantice nu le mai poate trece cu vederea. Convocarea conferinței de la Geneva a ministrilor Afacerilor Externe este cea mai bună confirmare a acestui fapt...

Dintre luările de poziție în ce privește schimbarea cursului „teapăn” al politicii occidentale, poate că cea mai senzatională o constituie declaratiile recente ale co-presedintelui S.U.A., Richard Nixon, declarații în care, alături de unele accente amintind de politica „de forță”, pot fi găsite referiri și la „întrecerea pașnică cu Războiul”. Nixon se face astfel ecoul unor cercuri destul de largi. Nu de mult, influentul senator William Fulbright și-a reînnoit declarațiile în favoarea politicii de tratative și a apropiatei conferințe a ministrilor de externe: „Lucrul cel mai important este posibilitatea de a ne obișnui să ne consultăm și să ne întîlim cu acești oameni cu care sîntem obligați să tratăm, indiferent dacă ne place sau nu acest lucru”. Există numeroși oameni politici în Occident care recunosc acum că și contactele personale pot ajuta la realizarea unor progrese pe calea negocierii reciproce. Putem aminti aici vizitele la Moscova — ale premerului englez Macmillan, fostului candidat american la președinție,

Adlai Stevenson, președintelui comisiei de politică externă a senatului american, Hubert Humphrey, conducătorilor partidului social-democrat din Germania Occidentală — Carlo Schmid și Fritz Erler și altor. Fiecare dintre aceștia a stabilit puncte de contact și mulți au elaborat „planuri” spre care ar trebui să se orienteze politica Țărilor Occidentale.

În ajun de 1 Mai, mareșalul englez Montgomery va face o vizită particulară la Moscova. Întrebare care este scopul vizitei, Montgomery a dat în primul rînd un răspuns atacurilor acestor pînți și presei care, criticînd noștrii săi, îl acuza că nu se pricepe la politică. Politicienii — a spus el — n-au izbit măruntașul, „Uitați-vă la încurcătura în care am intrat. După două războaie și 15 ani de pace — uitați-vă unde sîntem... Vreau să stau de vorbă cu acești oameni (e vorba de militarii sovietici) și să descopăr ceea ce gîndesc ei. Ce gîndesc Occidentul, și? Nu putem continua să trăim în această încordare”. Ca o călătorie importantă din viitorul apropiat, trebuie să amintim și pe cea a lui Ecolier, ministrul britanic al Comerțului, călătorie menită să contribuie la dezvoltarea schimburilor comerciale între U.R.S.S. și Anglia.

Dezagajare în „benzi”, „cercuri” și alte variante

Între problemele în care politica rigidă occidentală este viu combătută se află problema germană și îndeosebi cea a Berlinului, precum și problema dezagajării.

În diferitele ei forme, problema „dezagajării” — problema retragerii totale sau parțiale a trupelor străine aflate pe teritorii europene — exercită o atracție crescîndă în Apus. Presa occidentală a scris în repetate rînduri că Macmillan ar inclina spre „dezagajare”, spre crearea unei zone de dezarmare după vechiul „plan Eden”. Din păcate, în afară de afirmațiile presei nu s-a dat publicității vreun plan concret al lui Macmillan. Ziarul francez „Le Monde” a mers pînă acolo încît a comparat acest „plan” cu pielea de săgii din povestirea lui Balzac (o bucată de piele care se mișcă în locuștii), scriind că după ce a vorbit de „dezagajare”, premerul britanic și-ar fi restrîns propunerile la o „rarefiere” a trupelor, apoi ar fi redus și aceste propuneri la o „înghețare”, adică oprirea lor la nivelul existent. Presa occidentală, inclusiv o parte a presei britanice, și-a exprimat regretul față de restrîngerea continuă a elementelor pozitive din aceste proiecte.

Totodată, șeful forțelor laboriste de opoziție a declarat că are planuri mai concrete și mai radicale: lîderul britanic Gaitskell a prezentat propunerile sale pentru „o zonă de dezarmare controlată”, plan despre care agenția vest-germană D.P.A. arată că „nu s-ar deosebi prea mult de planul Rapacki”, propus de R.F. Polonă.

Un curent asemănător îl croiește drum, în forme mai ociliste, și în S.U.A. Senatorul american Hubert Humphrey, membru al comisiei senatoriale pentru afaceri externe, s-a pronunțat pentru retragerea armatelor americane și sovietice din Europa centrală, fapt care ar corespunde cu repetatele propuneri ale U.R.S.S.

Dar nu atât în S.U.A., cît în Franța se aud azi tot felul de propuneri în favoarea unor măsuri care să slăbească încordarea în Europa. În aceste condiții au apărut numeroase „proiecte”, unele aparținînd unor personalități politice de prim ordin. Fostul prim-ministru al Franței, Mendès France, a propus și el un plan de „dezagajare” pe „benzi verticale”: o zonă de mijloc, de 50-100 km, pe care să nu se găsească armate sau armament în afara polițiilor naționale, apoi zone în care numărul armamentelor să fie limitat. Un alt fost prim-ministru, lîderul socialist francez Jules Moch, a opus acestui plan un altul, în care dezarmarea s-ar efectua nu pe zone verticale, ci „în cercuri concentrice” a_vînd în centru un Berlin complet dezarmat. Variante asemănătoare cuprind propunerile unui al treilea fost prim-ministru, socialistul Guy Mollet, și — în mai mică măsură — ale fostului președinte al republicii, Vincent Auriol.

Propunerile acestor lideri politici din Occident — fie că e vorba de „deberlinizare” și „descongestionare” propusă de Mendès-France, de „rarefiere”, „subțiere”, „înghețare” sau alte formule spectaculoase — deși au un sir de lacune, lasă intacte cauzele profunde ale încordării internaționale, sau pornesc de la unele considerente înguste, exprî-

mă însă deopotrivă falimentul liniei „rigide”, recunoașterea necesității de a se pași pe calea tratativelor și înțelegerii.

Berlinul și cele două state germane

Într-un fel sau altul, toate variantele arătate sînt legate direct de statutul Berlinului (unul dintre autorii propunerilor de mai sus vor să mențină, într-o formă sau alta, ocupația militară a Berlinului Occidental) și de problema germană. Între tendințele noi manifestate în această direcție, cea mai interesantă s-a manifestat în însăși Germania Occidentală. Este vorba de planul recent dat publicității de către partidul social-democrat. Deși acest plan are inconsecvențe și conține o serie de rezerve, el are o importanță pozitivă prin faptul că o serie de puncte ale sale coincid cu puncte ale proiectului sovietic de Tratat de pace cu Germania. Printre acestea sînt propunerea de a se limita armamentele, declarația că forțele armate ale unei Germanii unificate nu trebuie să fie înzestrate cu arma nucleară, precum și propunerea de a se reduce efectivele trupelor străine care se află pe teritoriul Germaniei. Planul P.S.D.G. are totodată în vedere o apropiere politică și economică a celor două state germane, prin crearea treptată a unei serii de organe pe întreaga Germanie. Astfel, el este opus poziției de ignorare a Republicii Democratice Germane, poziție care a fost și este steaua călăuzitoare a lui Adenauer și care l-a călăuzit, în cele din urmă... la demisia din funcția de cancelar. Nu se poate să nu punem în legătură cu popularitatea de care se bucură în opinia publică vest-germană ideea apropiierii celor două state germane faptul că la ultimele alegeri parțiale din R. F. Germană, P.S.D.G. a cîștigat peste 39 la sută din voturi, pe cînd partidul lui Adenauer nu a obținut decît 30 la sută pierzînd astfel terenul în mod simțitor.

Zilele acestea și-a făcut apariția un nou plan, aparținînd de asta dată cercurilor conducătoare din Danemarca. Preconizînd crearea unui „comitet de experți Est-Vest în problema germană”, planul danez — așa cum a fost expus de agențiile occidentale — pornește de la două elemente pozitive importante: recu-

noașterea existenței ambelor state germane — R.F.G. și R.D.G., și necesitatea tratativelor între Est și Vest.

Rămîne de văzut în ce măsură aceste elemente noi vor putea să se impună și în domeniul politicii efective a guvernelor care dau tonul în N.A.T.O.

Comentatorul agenției americane Associated Press susține că „liniile generale” ale politicii externe a S.U.A. „s-au încadrat atît de adînc în tiparul războiului rece, încît orice schimbări esențiale în viitorul imediat par a fi excluse”. Tot astfel ziarista Marguerite Higgins, care exprimă așea punctul de vedere al cercurilor reacționare cu rol de comandă în politica americană, a scris recent că „inflexibilitatea va predomina” și că „intransigența mult criticată... a imobilizilor francezi, germani și americani va înfrînge valul de propuneri care înclină spre tratative și care se aud azi în lume. Ca de obicei, acest punct de vedere se bazează numai pe informații luate din diferite culise guvernamentale — unde așa cum arată faptele, continuă să se urzească planuri pentru eternizarea „războiului rece”, și subminarea posibilităților de destindere. Dar există un mare factor de care unii uită să țină seama: vointa popoarelor. Iar acest factor cîntărește de pe acum greu în viața internațională și va avea, în cele din urmă, rolul hojărilor.

Unul din autorii propunerilor menționate mai sus a rostit un avertisment profetic, un avertisment de care trebuie să țină seama chiar și aceia cărora nu le e prea dragă nici omenirea muncitoare, nici pacea, dar cărora le e dragă lumea exploatarea capitaliste. Iată acest avertisment, așa cum l-a rostit politicianul Mendès France: „Nimic nu ar fi mai primejdios decît o atitudine imobilistă și negativă, care ar conduce la o încercare a forței, sau chiar pur și simplu la o încercare a nervilor, la capătul căreia vom fi nevoiți, în ciuda oricăror înșirărilor, să ne retragem din această poziție”. „Nimic nu ar fi mai primejdios decît o atitudine imobilistă și negativă, care ar conduce la o încercare a forței, sau chiar pur și simplu la o încercare a nervilor, la capătul căreia vom fi nevoiți, în ciuda oricăror înșirărilor, să ne retragem din această poziție”.

Să sperăm că conducătorii guvernelor din Occident vor auzi măcar acest glas al propoziilor lor interese.

N. SCUTARU